

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 59

ΑΘΗΝΑΙ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1947

Η ΜΟΝΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ψιθυρίζεται και ασφαλώς απηχεί μύχιον πόθον τών εχθρών του δημοσιουπαλληλικού κόσμου, ότι επικρατεί σκέψις εις άρμοδιους και μη όπως εισηγηθούν την ψήφισιν Νόμου, περί άρσεως της μονιμότητος τών Δημοσίων Υπαλλήλων και της ισοβιότητος τών Δικαστικών.

Τό μέτρον, διατείνονται ούτοι, θεωρείται έπιβεβλημένον διά την προστασίαν της υπό τών έπιλησμώνων του καθήκοντος υπαλλήλων έπιβουλευομένης ύποστάσεως του Κράτους.

Διερχόμεθα πράγματι περίοδον τοιαύτης άνωμαλίας, οίαν δέν εγγώρισεν άλλοτε τό Έλληνικόν βασιλείον από της συστάσεώς του. Η ύπόνοια περί ύπάρξεως μητραλοίων Δημοσίων Υπαλλήλων δέν άποκλείεται έν τινι μέτρω νά άποτελή γεγονός άναμφισβήτητον.

Αυτή αυτη δέ ή οικογένεια τών Δ. Υ. κατ' επανάληψιν έξήτησέ νά άποκοπούν από τόν υπαλληλικόν κορμόν τά σεσητάα αυτοό μέλη.

Πρός τόν σκοπόν δμως αυτόν άπαιτείται άραγή ή λήψις μέτρων έκτάκτων άντισυνταγματικών ή μήπως είναι δυνατόν διά της κειμένης νομοθεσίας και με όλιγην καλήν θέλησιν νά έπιτύχωμεν την άποβολήν τών καθαρμάτων αυτών, έφ' όσον ύπάρχουν, τά όποία μολύνουν όλόκληρον την έλληνικήν κοινωνίαν;

Οί κηδόμενοι τών πραγματικών συμφερόντων του Έθνους δέν πρέπει νά παραβλέπουν τούς κινδύνους τούς όποιους δυνατόν νά διατρέξη αυτη αυτη ή ύπαρξις του κράτους από την λήψιν μέτρων άντικοινωνικών και άψυχολογητών.

Άλλοτε ποτε και δέν εδρίσκειται πολύ μακράν ή έποχή, καθ' ην μετά πάσαν Κυβερνητικήν μεταβολήν συμπαραφέροντο εις την πώσιν και δλοι οι Δ. Υ. οι προσκειμένοι προς την άπελθοσαν Κυβέρνησιν. Τάς θέσεις τούτων άνευ άλλης σχεδόν διάτυπώσεως κατελάμβανον υπάλληλοι εκ τών προτέρων διωρισμένοι, όπαροι της Νέας Κυβερνήσεως.

Η πλατεία της 25ης Μαρτίου ή πρό του κατεδαφισθέντος Υπουργείου Οικονομικών μετωνομάσθη εις πλατεία Κλαυθμώνος διότι συνεκεντρούντο εις ταύτην οι άπολυόμενοι υπάλληλοι και διά διαμαρτυριών διεξεδίκουν τούς μισθούς των ή συντάξεις των.

Η άνησυχία τών Δ. Υ. την έποχήν εκείνην συνίστατο ούχι εις τό πως θά έξεύρουν τρόπον καλλιτέρας διεξαγωγής του έργου των, ή δημιουργική πνοή τούτων άπετέλει κάτι τό άγνωστον διά την έξύψωσιν του υπαλληλικού των έργου, έν ώ αυτη έχρησιμοποιεϊτο άφειδώς και με έξαιρετικήν δεξιότηχίαν διά την επανεκλογήν της φίλης Κυβερνήσεως.

Ητο ό μόνος κατάλληλος τρόπος διά νά παρατείνου έν έμην εισέτι τετραετίαν την δημοσιουπαλληλικήν των Ιδιότητα. Κατά τό διάστημά τουτο ως μοναδικόν σκοπόν των ειχον τάξει οι Δημόσιοι ούτοι υπάλληλοι την έξυπνότησιν διά παντός μέσου τών φίλων του κόμματος, άνεξαρτήτως του αν τό τοιοϋτον άπέβαινε έν άγαθώ ή κακώ τών κοινών συμφερόντων.

Ητο ή έποχή της πολιτικής συναλλαγής και οι Δ. Υ. ήσαν άλλα όργανα του Κόμματος.

Οί άμερόληπτοι, οι εύθεις, οι Ικανοί υπάλληλοι δέν ειχον θέσιν εις τόν κρατικόν μηχανισμόν.

Τό πόσον όλέθρια ήσαν τά άποτελέσματα εκ της τοιαύτης συναλλαγής και πόσον έπασχεν ή χρηστή διοίκησις άντελήφθησαν αυτοί ούτοι οι παρασύραντες τούς Δ. Υ. εις την πολιτικολογίαν και έψήφισαν τόν νόμον περί μονιμότητος τών Δ. Υ. και ισοβιότητος τών Δικαστικών.

Από της έποχής της κατοχυρώσεως της μονιμότητος τών Δ. Υ. έπεδόθησαν άπερσύραντες τούς Δ. Υ. εις τήν πολιτικολογίαν και έκτέλεσιν του καθήκοντός των.

Η Διοίκησις από ήμέρας εις ήμέραν έβελτιούτο. Οι Ικανοί εύρον προστασίαν. Ο κρατικός μηχανισμός μετεμορφώνετο. Έδημιουργήθη τό Κράτος δικαίου χάρις εις τό όποιον, δσονδ-

ποτε και έν τό διαμφισβητούν μερικοί, ή Έλλάς έμεγάλωσεν Άσφαλώς δέ σημερον ή διοίκησις μας θά ήμιλλάτο εις καλήν λειτουργίαν τάς τοιαύτας τών μάλλον προηγμένων κρατών, άν δέν άνεπήδων εις τό μέσον έκάστοτε αι έσωτερικαι επαναστάσεις.

Μετά πάσαν τοιαύτην επανάστασιν ή έλλειψις ήθικοό κύρους και λαϊκού έρείματος τών έξ αυτης προερχομένων Κυβερνήσεων επέβαλον την λήψιν μέτρων βίας. Πρός τοϋτο έθεωρείτο ως άπαραίτητον διά την εδραίωσιν και έξυπνότησιν τών σκοπών των ή άναστάσεις τών δημοσίων ύπηρεσιών ήτις έπετυγχάνετο διά της άναστολής τών προστατευτικών τών Δ. Υ. άρθρων του Συντάγματος.

Εις την λήψιν τών τοιοϋτων μέτρων όφείλεται κατά τό μεγαλύτερον ποσοστόν ή κακοδομιονία της χώρας, διότι διά τών μέτρων αυτών ούδέποτε έξυπνρητήθη τό κοινόν συμφέρον, τό συμφέρον του Έθνους, αλλά τό άτομικόν, τό συμφέρον τών έπιτηδείων και κακών έλλήνων.

Εις τάς τοιαύτας περιόδους ή άδικία καθιερούτο ως νόμος και τό δίκαιον ως περίπτωσις.

Έσχάτως άκόμη τό ψήφισμα περί έξυγιάνσεως τών δημοσίων ύπηρεσιών από τούς δοσιλόγους, έγκληματίας και ανικάνους έφερον αντίθετα άποτελέσματα τών προσδοκωμένων.

Οί πραγματικώς ένοχοι έν πολλοίς δχι μόνον ούδέν έπαθον αλλά και εύεργετήθησαν. Αντιθέτως πολλοί άθφοι έρρίφθησαν εις τούς δρόμους.

Η παρατηρουμένη παραλυσία και άρρυθμία περί την λειτουργίαν της κρατικής μηχανής όφείλεται κατά κύριον λόγον εις τό μέτρον τοϋτο περί έξεργιάνσεως.

Η άρσις λοιπόν της μονιμότητος έπιδρά έπιβλαβώς και άνασταλτικώς επί της καθόλου έξελίξεως και άναπτύξεως τών μέσων, δι' όν έπιτυγχάνεται ή έξύψωσις του ήθικοό, πνευματικοό και οικονομικοό επιπέδου τών δημοσίων υπαλλήλων, έξ ού έξαρτώνται τό τοιαϋτα της κοινωνίας. Διά του μέτρου αυτοό ή πρόδοσις, ή γαλήνη και εύημερία του τόπου φυγαδεύονται.

Διά την άμυναν του κράτους κατά παντός φθοροποιοό και άνatreπτικοό στοιχείου. Κατά παντός δουλειουμένου του κοινόν καλόν και την κοινήν ήσυχίαν, εισχωρήσαντος εις τόν Κρατικόν οργανισμόν υπό την Ιδιότητα του Δ. Υ. ύπάρχει, ή έν Ισχυρί νομοθεσία ήτις έφαρμοζομένη κατά τό γράμμα της δύναται νά άποκαθάρη άπολύτως τάς δημοσίας ύπηρεσίας.

Ταύτοχρόνως δέ δημιουργεί τό συναίσθημα της άσφαλείας εις τούς τιμίους, εργατικούς και καλούς δημοσίους υπαλλήλους. Έμποδίζει την δημιουργίαν άδικιών και άπονέμει τό δίκαιον εις τούς δικαιουμένους τοϋτο.

Προλαμβάνει τάς άτασθαλίας και οδηγεί εις την ήθικήν και εύρυθμόν λειτουργίαν τών δημοσίων ύπηρεσιών.

Η μονιμότης τών Δ. Υ. και ή Ισοβιότης τών Δικαστικών είναι τι τό Ιερόν και άναφαίρετον δικαίωμα τών υπαλλήλων.

Έάν ή κυβερνήσις έποπτεση διά την πιστήν έφαρμογήν των νόμων και πατάξη άμειλίκτης πάνω παραβάτην του καθήκοντος άς είναι βεβαία, ότι ή έκκαθάρσις θά συντελεσθί φυσιολογικώς και οι κακοί υπάλληλοι θά άποβληθοϋν της ύπηρεσίας.

Τό έγγυς παρελθόν άς γίνη οδηγός διά την άπόρριψιν παντός έπιβλαβούς μέτρου ως είναι τό της άρσεως της μονιμότητος. Εις την τοιαύτην προσπάθειαν της Κυβερνήσεως ή Διδασκαλική Όμοσπονδία της Έλλάδος ύπόσχεται νά βοηθήση όλοψύχως δι' όλων της τών δυνάμεων.

Έάν όμως ή Κυβερνήσις έθελοτυφλοϋσα προβί εις την λήψιν μέτρων άντιυπαλληλικών, πρσγμα τό όποιον δέν θελομεν νά πιστεώσωμεν, τότε θά μάς εύρη άντιμετώπους και έτοιμους νά πέσωμεν εις τάς επάλξεις του δημοσιουπαλληλικού συμφέροντος, τό όποιον συμπίπτει με τό τοιοϋτον του τόπου.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(15)

Υπό ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΙ

Στη Μεσσαριά ζμεινα 2 1/2 χρόνια περίπου και κατά το 1918 κατώρθωσα να μετατεθώ στο χωριό μου την Κάτω Κοράκινα όπου διέμενε και η οικογένειά μου και μάλιστα η σύζυγός μου που ήταν διαρισμένη στο δημοτικό σχολείο των θηλέων. Στο χωριό αυτό ββαλα δλη μου τη δύναμη να προσφέρω καλλίτερα και περισσότερα άποτελέσματα από κάθε άλλο μέρος. Έκτός από τη σχολική εργασία προσέφερα την ύπηρεσία μου σε τόσες άλλες περιπτώσεις. Ήταν ακόμη το Κράτος εν έκτιστρατεύσει και συνεπώς ήμουν και γραμματέυς της Κοινότητος και μέλος της επιτροπής περιθάλψεως των οικογενειών των έκτιστρατέυων, της επιτροπής του έκτιστρατεύου κλπ. Εργάστηκα, έπαιλα λαμβάνω περισσότερο από κάθε άλλη φορά αλλά για άνταμίβησι των κόπων μου είδα να έφαρμόζεται το ρητό της Γραφής «Οδείς προφήτης δεκτός εν τη πατρίδι αυτού». Κατά το 1920 λόγω των πολιτικών φρονημάτων μου έλαβα ένα πρωτί τη μετάθεσή μου για την Καλαμπάκα. Άλλη πολιτική νοστοροπία της έποχής. Πότε το ένα πότε το άλλο πολιτικό κόμμα για στόχο εκδικήσεως εθρισε τους δημοσίους υπαλλήλους και μάλιστα τους Έκπαιδευτικούς. Πάει και η μονιμότης; πάει και ο Β.Τ.Μ.Θ. Νόμος. Ήταν Άπορίης του 1921 που πήρα τα μπαούλα μου και με το Ήταλικό της γραμμής βγήκα στον Πειραιά και άπ' εκεί σιδηροδρομικώς μέσωσ Λαρίσης-Τρικάλων έφθασα στη Καλαμπάκα.

Στο ταξίδι αυτό δεν θα λητησώ ένα έπεισόδιο χαρακτηριστικό του ξεχαρβαλισμού και της περιφρονήσεως της Έκπαιδευσεως.

Όταν στη σιδηροδρομική διάκδοση Δεμερλή βγήκαμε από το ένα τραίνο για να ποούμε στο άλλο, μόλις είχε άρχισει σιγά σιγά να ξεκινάει ο σιδηρόδρομος, ένας κούτσος κκαντημένος και άρκετά ήλικιωμένος με μεγάλο κίνδυνο καταρθώνει να κρεμασθή και να μη στο δικό μας το βαγόνι. Σάν κθήσε κοντά μου τον ρώτησα από που ερχεται. Τι μανθάνω λοιπόν. Ήταν έλληνοδιδάσκαλος στο Γύθειο και στο διάστημα ενός μηνός έλαβε 5 μεταθέσεις, δεν πρόφτανε να πάη σ' ένα μέρος και λάβαινε χαρτί για άλλο μέρος και τώρα τελευταία είχε διορισθεί σε κάποιο χωριό των Τρικάλων και ο Θεός έχει για τα παρστέρα. Έφτασα τέλος στη Καλαμπάκα κατά το τέλος Άπριλίου. Βρισκων τον διευθυντή του σχολείου και μαθαίνω πως ενώ το σχολείο ήταν πεντατάξιο είχαμε διοριστεί 8 και έγω ήμουν τρίτος υπεραριθμικός. Κατεβάρησ τον Έπιθεωρητή στα Τρίκαλα, του λέω τα καθέκαστα και αυτός μου συνιστά επειδή ήτον και καλοκαίρι να πάω στο Κάκοπλεού ένα χωριό στο Χάσια να θαυμάσω και την έλληνική φύση. Έπειτα λοιπόν από 2 μέρες άφου

δεν βρήκα άλλη συγκοινωνία ξεκίνησα πεζός και μετά σωρο οδοιπορία έφθασα στο Κάκοπλεού. Και τώρα ακόμα ευγυνωνών τον Έπιθεωρητή που με έστειλε και γιατί γιατί πραγματικά βρέθηκα στην Έλβετία της Ελλάδος και είπα με το νου μου τί κούμα να μη χωρίζουνε οι Έλληνες τις καλλονές της Πατρίδος μας. Τί δάση, τί βούσες με κούνα νερά, τί καθιρός άέρας, τί ζωή! Άφου δ' ένας μοναδικός για τρός στην περιφέρεια 'αυτή είσοι δλόκληρα χρόνια μου έλεγε ήταν σχεδόν άφρείστος και κατεινέτο και αυτός; στη κτηνοοροφία. Έμεινα στο χωριό αυτό ένα μόνο μήνα γιατί ήρθαν οι διακοπές. Άπό παιδαγωγική άποψη δεν έχω να παρατηρήσω τίποτε στο μικρό αυτό διάστημα παρά ότι στα μέρη αυτά έχουμε παρθένο ύλικό έχουμε να κάμουμε με παιδιά που ζητούν μόρφωση και όχι με τους μορτάκους των πόλεων. Ένα όμως πρέπει να γίνη. Είς τα άπόκεντρα αυτά μέρη, πρέπει να διορίζωνται οι καλύτεροι διδάσκαλοι και από πείρα και από μόρφωση.

Διά να έπιτύχη όμως αυτό πρέπει και το κράτος να πληρώνη τους δασκάλους αυτούς περισσότερο και καλά καλά διπλά μισθό για να λέμε ότι έχουμε πραγματικά Έκπαίδευση.

Όταν κάμαμε έξετάσεις έπέστρεψα στη Κέρκυρα και δεν μπόρεσα για οικογενειακούς λόγους να ξαναπάω στα όρατα εκείνα μέρη. Έγ κατέλειψα τη θέση μου και όηρηότρησα δυο περίπου χρόνια στο ίδιωτικό έκπαιδευτήριο του μακαρίτη Λεωνίδα Βλάχου, ένα και μάλιστα γυός το πρώτο στην έποχή εκείνη από τα ίδιωτικά έκπαιδευτήρια Έλλάδος και στο όποιο φοιτούσαν και οίκδοτροφοί από τη Βίρειο Ήπειρο, τα άλλα μέρη της Έλλάδος και από την Αίγυπτο ακόμη.

Στο 1922 με την επανάσταση επανήλθα στη θέση μου Κάτω Κοράκίνους όπου ζμεινα μέχρι του 1924.

Έπειδή είχα ανάγκη να παρακολουθώ τη μόρφωση των παιδιών μου ένηργησα και κατώρθωσα να μετατεθώ στη πόλη της Κερκύρας στο άρτιστάτο δημοτικό σχολείο του Έθνικού οικοτροφείου όπου ζμεινα τρία χρόνια. Έθεώρησα ευτυχία μου να διδάξω και μορφώσω τα συντρίμματα της Μικρασιατικής καταστροφής; και όρανα πόλεμου από διάφορα μέρη της Έλλάδος. Άνάμεσα στα στραβά του Κράτους δεν πρέπει να παρουσιώπσωμε και τα Ίσια. Ένας ευεργετικός Νόμος που γλύτωσε περιθάλψε και έμύρφωσε χιλιάδες παιδιά που ίσως σήμαρ θα ήσαν άλητες, είναι η ίδρυση των Έθν. οικοτροφείων. Όλα αυτά τα παιδιά ήσαν άξια περιθάλψεως και είχαν όρεξη να μορφωθούν. Έκτός έλαχίστων εξαίρεσεων όλοι αυτοί σήμερα κατέχουν τας καλύτερας κοινωνικώς θέσεις

άλλοι άπ' αυτούς είναι έμποροι εργοστασιάρχαι, βιομήχανοι, άξιωματικοί της Ήρας, του ναυτικού κλπ. Στη θέση αυτή ζμεινα 4 Χρόνια ως το 1928. Στο χρονικό αυτό διάστημα επί των έπιθεωρητών Ίωάν. Καπερνάρου του πρώτου και Βασ. Παπαγεωργίου άργότερα συνεκροτήθησαν δυο διδασκαλικά συνέδρια στη μεγάλη αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου στα όποια έλαβον μέρος οι διδάσκαλοι δλης της περιφέρειας και τα όποια έίμηναν με την παρουσία τους αι άρχαι της πόλεως, ο Νομάρχης, ο Μητροπολίτης, Άθηναγόρας, ο νομογεωπόνος ο σχολιατρος και άλλοι που έλαβον μέρος με την ειδικότητά τους. Στα συνέδρια αυτά συνεζητήθησαν διάφορα παιδαγωγ. θέματα έγειναν ύποδειγματικές διδασκαλίες σχετικές με το νέο σύστημα του σχολείου εργασίας; και τις νέες Άμερικανικές θεωρίες.

Και τώρα θα έρωτήση καιείς ποιάν πρακτική ώρέλεια έφερον τα Συνέδρια αυτά; Βέβαια ούτε όλα τα παιδαγωγικά ζητήματα έλύθησαν ούτε και οι δασκάλοι βγήκαν από εκεί σοφοί και με μεγαλύτερο ζήλο εργασίας. Πάντως όμως κάτι ώφρηλήθη ο κλάδος από αυτά. Και πρώτα πρώτα έγινε άφορημή η καλύτερα ανάγκησε μερικούς που διωρίστηκαν έισηγητές σε διάφορα θέματα να ξεσκονίσουν τα βιβλία τους ή και να άγοράσουν και να μελετήσουν άλλα σχετικά με το θέμα τους. Έξ άλλου έπειδή καθωρίσθησαν και οι γενικές γραμμές μέσα στις όποιες έπρεπε να εργαστή εις το έξή; κάθε διδάσκαλος, άναγκάστηκαν και οι πλέον όνηρητοι να προσέξουν και να κρατήσουν σημειώσεις για να μη βρεθούν σε μέλωση επίθεώρηση δίως διόλου άπαράσκευοι μπρός τον Έπιθεωρητή.

Κατά τη γνώμη μου γενικώς τα συνέδρια αυτά είναι ώφρημα και έπρεπε να γίνωνται συχνά γιατί γενούν τη προσάθεια και τη φιλοτιμία των διδασκάλων να παρουσιώσωνται κάτι τι έμπρός στους συναδέλφους των και τους άνωτέρους. Ένας Νόμος έπρεπε να όυθμισή αυτά και να τα κάμη ύποχρωετικά μιά φορά το χρόνο, τις διακοπές.

Άπό το σχολείο του Έθν. Οικοτροφείου Κερκύρας και μετά ένα χρόνο κατόπιν... Διευθυντής του 4ου μικτού Κερκύρας. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα μου έδόθηκε η ευκαιρία να έφαρμόσω την έξωσχολική εργασία που είχα άρχισει στη Ζάκυνθο από 25ετίας αλλά δια λόγους τούς όποιους άνέφερα προηγουμένως δεν ήμκόρεσα να έξακολουθήσω. Άηλαδή την ίδρυση σχολής άναλαφρήτων.

Κατώρθωσα στην άρχη να καταρτίσω μίαν επιτροπή μεταβύ των όποιων ο άρχιεπίσκοπος ο άντιπρόσωπος της Δημ. άρχής; κλπ. για να έξασφαλών οίκημα και φωτισμό για νυκτερινή εργασία.

Κατόπι με μιά προκήρυξη στις έφημερίδες, τοιχοκολληματα και άλλες ένεργείες κατώρθωσα να περισυλλέξω άνω των 100 άγραμμάτους από 8-17 χρονών ύποδηματοκαθαριστές, εργάτες, γκαρσόνια κλπ. και άρχισα το πρώτο χρόνο μόνος μου να διδάσκω στη νυκτερινή

αυτή σχολή. Το δεύτερο χρόνο με μερικούς έράνους που συνέλεξε η επιτροπή ήμκόρεσα να διορίσω και δυο άλλους δασκάλους έως όπου τον τρίτο χρόνο άνέλαβε την συντήρηση δλης της σχολής η Τεκτονική σιολά Φοινίξ.

Άπό όλη μου τη σχολική εργασία μόνο σ' αυτή τη περίπτωση ζμεινα ευχαριστημένος δι έκτελέσα ένα μέρος του διδασκαλικού μου προορισμού. Για τουτό και η Πολιτεία το άνεγνώρισε και μου άπένευε το χιλιόδραχμον Γέρας, η δέ Άκαδημία Άθηνών με έβραβευσε με 5 χιλών εκ του Μπενακειών.

Όλα αυτά ίκανοποίησαν και την άτομική μου φιλοτιμία και για τουτό έπέκτεινα την έξωσχολική μου δράση και άλλαχού. Άηλαδή δυο χρόνια έπήγαίνα εις το Σωφρονιστήριο και ίδρυσα σχολείο άγραμμάτων φυλακισμένων εις τούς όποιους έκτός από γραφή και άνάγνωση έηγούσα το Σάββατο το Ευαγγέλιο της Κυριακής; με σχετική διδασκαλία άνάλογη με τη θέση και το ύλικό που είχα έμπρός μου. Και δια την εργασία μου αυτή ο Εισαγγελέας των Έφετών με άντήμειψε με σχετική ευδάρεια μέσωσ του Έπιθεωρητού των Δημ. Σχολείων.

Κατά το 1932, έπειδή έτυχε να έχω τον υίόν μου φοιτητή του Ίανειστημίου και ήθέλησα να τον παρακολουθώ ένηργησα τη μετάθεσή μου εις Άθήνας διορισθείς στο 20 της Δυτικής περιφέρειας Άθηνών (τέμα Μ. Άλεξάνδρου) όπου εργάστηκα και άσχην ως διδάσκαλος και κατόπι ως διευθυντής του σχολείου μέχρι του 1936 όποτε συμπληρώσας 35ετή πραγματικήν ύπηρεσίαν υπέβαλα την παραίτησή μου.

Κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας μου εις Άθήνας εις το έξατάξιο μικτό σχολείο ήμκόρεσα να βγάλω τα έξής συμπεράσματα. Πρώτα πρώτα από όλα τα σχολεία της Έλλάδος ίσως να μνην είναι ύπερβολή άν πούμε ότι τα χειρότερα σχολεία (έκτός μερικων εξαίρεσεων) είναι τα σχολεία των Άθηνών, από πολλάς άπόψεις.

Διδακτήρια άκατάλληλα από υγιεινής άπόψεως στενώχωρα με λίγα θρανία μαθητές υπεραριθμικός άφου στο σχολείο μου έτυχε να έχωμε 480 και η Α' και Β' να, πλησιάζουν τούς 150) καθέμια.

Μπορεί κανείς να φαντασθή τι εργασία θα μορφή να κάμη ένας δάσκαλος με τόσους μαθητές σε μιά αίθουσα που δεν χωράει τη καρέκλα του.

Στο σχολείο αυτό μου δόθηκε άφορημή να βγάλω και κάποιο συμπεράσμα σχετικό με τα μικτά σχολεία. Νομίζω πως για τα μικρά χωριά που οι μαθητές είναι λίγοι ο Νόμος αυτός ήτον όρθός από οικονομικής άπόψεως. Για τα άλλα όμως σχολεία, εκεί που λειτουργούσαν χωριστά σχολεία θηλέων ή έφαρμογή του μάλλον βλάβη παρά ώφέλεια έφερε στην Έκπαίδευση. Όσο και να θέλωμε να έξισώσωμε τη γυναικα με τον άντρα πάντα θα βρεθούμε άντιμέτωποι στη φύση. Άλλε; οι άνάγκες του άντρος άλλες οι άνάγκες της γυναικός, όχι μονάχα η σωματική άνάπτυξη, αλλά

ΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

B. K. ΧΩΡΕΜΗ, Καθηγ. τής Παιδιατρικής

Ἀπουσιάζων ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς δύο κυρίους μῆνας τῶν μαθητικῶν ἐξοχῶν Ἰούλιον καὶ Ἀυγούστου δὲν εἶχον ὄσιν ἔπρεπε τότε καίριον διὰ τὴν ἐπιπεφθῶσά τῶν μαθητικῶν ἐξοχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφέτος ἐλειτούργησαν δυστυχῶς εἰς περιωρισμένην κλίμακα ἐνεκα ἀνεπαρκείας χρηματικῶν μέσων.

Ἡ ἐπισκεψίς μου περιωρισθῆ, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, μόνον εἰς τὰς μαθητικὰς ἐξοχὰς αἰτίνας ἐλειτούργησαν εἰς τὴν περιήγην τοῦ Καλάμου Ἀττικῆς, Πεντέλης καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου. Ἄς μοῦ ἀπιτραπῆ νὰ ἐκφράσω ἀπολότως τὸν ἐνθουσιασμόν μου καὶ τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὅποιαν εἶχον αὐταί, ἀνάλογον πάντα πρὸς τὰ διατιθέμενα μέσα. Ἄξιζει συνεπῶς κάθε ἐπαινος καὶ θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ὑποεπιτροπὴν τῆς Κ.Ε.Μ.Σ. ἔκ τῶν κ. κ. Δ. Στεφάνου Διευθυντοῦ τῆς Σχολ. Ὑγιεινῆς, καὶ Γ. Ζουμπανῆ καὶ Κ. Γεωργιούλη ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν ἀκάματον προσπάθειαν, τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τῶν μαθητικῶν ἐξοχῶν.

Δὲν δύναται, νομίζω, νὰ ὑπάρξῃ πλέον ἀντίρρησης ὅτι ὁ θεσμός τῶν μαθητικῶν ἐξοχῶν πρέπει νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ νὰ στερεωθῆ, διότι ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὸ ἕτερον σκέλος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγιείας τῶν παιδιῶν μας. Καὶ ἡ ἐπιτυχία, τὴν ὅποιαν παρουσίασαν ἐφέτος αἱ μαθητικαὶ ἐξοχαὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀποτελεῖ τὴν καλλιτέραν ἐγγύησιν, ὅτι αὐταὶ καταλλήλως διοργανοῦνται θὰ ἀποδώσουν ἀριστα ἀποτελέσματα.

Ἐχω ἐπισκεφθῆ πολλὰκις κατὰ τὸ παρελθὸν παιδικὰς ἐξοχὰς. Δὲν ἠμπορῶ νὰ εἶπω, ὅτι ἐυρέθησαν πάντοτε ἱκανοποιημένοι. Δὲν ἐδίστασα δὲ νὰ ἐκφράσω ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς σκέψεις μου εἰς τοὺς ἀρμοδίους.

καὶ ἡ διανοητικὴ ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων εἶναι διαφοροεική.

Φταῖνε ἴσως σ' αὐτὸ καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῶν θηλέων ποὺ δὲν μορφώνουν διδασκαλίσσας ἀνάλογα μὲ τὸν ποσορισμὸν τούτους.

Κατὰ τὴν γνώμην μου τὰ διδασκαλεῖα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τούτους ὅτι οἱ δασκάλες καὶ πρὸ πάντων οἱ δασκάλες τῶν χωρίων πᾶνε νὰ μορφώσων μητέρας νοικοκυράδες καλοῦς χριστιανούς ὄχι θεοσινηροὺς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους, αὐτοὶ θὰ τὴν λάβουν ἀλλοτῆν τέτοια μόρφωση καὶ ὄχι στὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Φεύγει τὸ κορίτσι ἀπὸ τὴν ἐκτὴ τάξην τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου καὶ γνωρίζει (μᾶλλον κοινογνωρίζει) ἱστορίαν, Γεωγραφίαν, Γεωμετρίαν κλπ. ἀλλὰ δὲν εἶναι σὲ θέση γὰρ κρίψῃ ἕνα ποκάμισο ἢ νὰ παρα-

Ἦ ἔστι δὲν ἀποκαταστασὶς τῶν μαθητικῶν ἐξοχῶν. Πολλοὶ νομίζουσι, ὅτι εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν ἡ ἐξέυρεσις μιᾶς ὥραιας τοποθεσίας ἴσως καὶ ἐνός ἀκόμη καλοῦ φαγητοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παιδικῆς ἐξοχῆς. Παραβλέπονται αὐτὴ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες, σημαντικοὶ ὅμως ἐξ ἴσου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὅποιον αὐτὴ ἐπιδιώκει. Ἐἶχα μάλιστα ἐπιστρέψαι ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ εὐρισκόμην ἀκόμη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας προκαλεῖ εἰς τὸν ἐπισκέπτην ἡ καταπληκτικὴ εὐημεροῦσα αὐτῆς χώρα. Ἡ εὐρωστία τῆς νέας Ἀμερικανικῆς γενεᾶς δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν ἀρίστην σύστασιν, ἀλλὰ πρὸ παντός καὶ εἰς τὸ σπουδαιότερον γεγονός διὰ τὰ παιδιὰ φθάνουν εἰς τὴν ἐνήβωσιν χωρὶς νὰ ἀρρωσταίνουσι σχεδὸν ποτέ. Τόση μεγάλη εἶναι ἡ πρόοδος τῆς προληπτικῆς ὑγιεινῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνήκει καὶ ἡ παραμονὴ τῶν παιδιῶν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ ὑπαίθριον. Εἶμεθα πολὺ ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ ὅ,τι ἔχει ἐπιτύχει ἡ εὐτυχημένη αὐτὴ χώρα.

Ἀντιθέτως τὰ παιδιὰ ἡ μακρὰ κατοχῆ, αἱ νόσοι καὶ ἡ ἐξασκοῦσθαι ἀνταρσία τὰ ἔχουσι κούρασι βαθυτάτα. Δὲν ὑστεροῦν μόνον εἰς τὸ βάρος ἐν σχέσει πρὸς τὴν προπολεμικὴν κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀνάστημά των ὑπέστη μείωσιν, ἐνῶ ἡ φυματίωσις ἔχει προσλάβει σχεδὸν ἐπιδημικὴν μορφήν. Ὅταν ἔλεγα εἰς τοὺς συναδέλφους μου τῆς Νέας Ὑόρκης ὅτι ἀπὸ τοῦ 191 θανάτους τῆς κλινικῆς μου κατὰ τὸ ἔτος 1946 οἱ 48 ὀφείλοντο εἰς φυματιώδη μνηνγγίτιδα οἱ συνάδελφοί μου παρέμειναν κατὰ πληθῆ. Πέντε φυματιώδεις μνηνγγίτιδαί εἶχε νὰ ἐπιδειξῆ ἡ περίφημος κλινικὴ MAYO καὶ τρεῖς ἡ κλινικὴ

σχευασθῆ ἕνα φαγητὸν σύμφωνα μὲ τούτους ὄρους τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ὑγιεινῆς.

Ἐνας ἄλλος λόγος ποὺ δὲν μοῦ ἔκαμαν καλὴ ἐντύπωση τὰ σχολεῖα τῆς Πρωτεύουσας εἶναι ὅτι καὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ γηροκομεῖα λόγῳ τῆς μεταθέσεως στὸ κέντρο καθὲν χρόνον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπως καὶ ὁ ὑποφαινόμενος (ἂν καὶ ἔφυγα ἐκ τῆς ὑπηρεσίας 55 ἐτῶν) ὅτι οἱ ἐπιθεωρήσεις γίνονται τακτικαὶ ὅπως πρέπει ἀλλὰ ἀραιαὶ καὶ χλιαρῆς. Ἄδειες συχνῶς τοῦ προσωπικοῦ κλπ.

Καὶ ὅλα αὐτὰ στῆ προπολεμικὴ ἐποχῆ. Φαντάζομαι εἰ θὰ ἔγινε στὸ καιρὸ τῆς κατοχῆς.

(συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

τοῦ BELLEVUE HOSPITAL ἀπὸ ἄλλην τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Διὰ τὴν ἐξυγίαν λοιπὸν τῶν παιδιῶν μας χρειάζεται πραγματικὴ σταυροφορία καὶ μέσα εἰς αὐτὴν ἀνήκουσι αἱ μαθητικαὶ ἐξοχαί. Δυστυχῶς τὸ Κράτος δὲν ἀντελήφθη ὅσον ἔπρεπε τὴν σπουδαιότητα τοῦ θαυματοῦ αὐτοῦ θεσμοῦ ἢ τὸν ἀντιμετώπισε μὲ κάποιαν ἐπιπολαιότητα καὶ προχειρολογίαν. Καὶ αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παραμονῆς τῶν παιδιῶν εἰς τὸ ὑπαίθριον τὸ προσέβλεψαν οἱ ἀρμόδιοι μὲ τὸ πρῶμα τῆς πολιτικῆς καὶ ὄχι τῆς πραγματικῆς ὠφελιμότητος τῶν παιδιῶν. Ἐνῶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι χρειάζονται πέντε τοῦλάχιστον ἔβδομάδες παραμονῆς εἰς τὴν ἐξοχὴν διὰ τὴν ἐξοχὴν ἀφῆλται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κλιματολογικοῦ παράγοντος, δεδομένου ὅτι ἀπαιτοῦνται καὶ δύο τρεῖς ἔβδομάδες διὰ τὴν ἐγκλιμάτισιν. Τὸ διάστημα τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν εἶχε ὀρισθῆ εἰς 21 ἡμέρας καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀπουσιάζουσα μεγαλύτητος ἀριθμὸς παιδιῶν ὡς ἀποστελλόμενος εἰς τὰς μαθητικὰς ἐξοχὰς. Διευρυνθῆσαν ἐπανειλημμένως δι' αὐτὸ, ἀλλ' ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἐπειτα ἐλλεῖπει ἀπὸ αὐτὰς ἕνα σαφὲς ἱατρικὸν πρόγραμμα, ὅπως καὶ ἕνα παιδαγωγικόν. Εἰς τὴν μεγάλην διάδοσιν τῆς ἱλαρῆς τοῦ 1945 ἴσως ὀλίγοι γνωρίζουν, ὅτι συνετέλεσε καὶ παιδικὴ τις ἐξοχὴ.

Αἱ μαθητικαὶ ἐξοχαὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας παρετάθησαν ἐφέτος ἐπὶ ἕνα μῆνα. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν καλὴν ἀρχὴν. Ἐπεσκέφθη τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἡλικίας 7—15 ἐτῶν καὶ δὲν ἠμπορῶ παρὰ νὰ ἐκφράσω τὸν ἐνθουσιασμόν μου διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐεξίαν, ποὺ παρουσίασαν. Δὲν ἀνῆκα εἰς ἐκείνην, ποὺ μετροῦν εἰς ὁκάδες τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν μας, καίτοι δυστυχῶς σ' ἐμᾶς ἕνα μεγάλο μέρος αὐτῶν λόγῳ τοῦ ὑποσιτισμοῦ εἶναι λιποβαρῆς καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ βάρους ἔχει σημασίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν γενικὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν εὐεξίαν, ποὺ παρουσιάζουσι. Καὶ δὲν ἤθελα ἀλλῆν ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ παιδιὰ τόσο εὐχαριστήμενα, ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν εἶχαν νοσταλγῆσαι τοὺς γονεῖς τῶν καὶ τὸ σπῆτι τῶν. Ποῦ ὀφείλετο αὐτὸ; Ἐδὼ πρόκειται νὰ ὁμιλήσω ἐδὼ διὰ τὸ πλουσιώτατον ἐβιοματολόγιον, διὰ τὸ ὅποιον εἶχε καταβληθῆ καθὲν προσπάθεια διὰ νὰ μὴ ὑστερῆ εἰς τίποτε, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ θίξω καὶ μίαν ἄλλην πλευρὰν τῶν ἐξοχῶν, τῆς ψυχικῆς δηλαδὴ ἀποσχολήσεως τῶν παιδιῶν εἰς αὐτὰ. Πιστεύω ἀπολύτως, ὅτι ἡ ἐποπτεία τῶν παιδιῶν ὅταν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸν φυσικὸν τῶν κηδεμόνων, τὸν γονεῖ ἀνήκει εἰς τὸν διδάσκαλον καὶ μόνον εἰς αὐτόν. Αὐτὸ ἀκόμη περισσότερο πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν μὲ τὴν σημερινὴν

διαμόρφωσιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν μοιραίαν χαλάρωσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ δεσμοῦ. Ὅταν τὸ παιδί δι' οἰονδηποτε λόγον εἶναι ὑποχρεωμένον ν' ἀφήσῃ τὸ σπῆτι τοῦ φυσικώτερος πρὸστάτης του εἶναι ὁ δασκάλος του. Δὲν γνωρίζω διατί τὸ ἀπλοῦστατον αὐτὸ πρᾶγμα δὲν κατενοήθη σὲ ἐμᾶς ἐπαρκῶς. Μόνον αὐτὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῆ τὴν παιδικὴν ψυχὴν τὰς ἀνάγκας τῆς, τὰ αἰτήματά τῆς, τὰ ἐνδιαφέροντά τῆς, τὰς ἀνησυχίας τῆς. Ὅταν μάλιστα ὁ διδάσκαλος καὶ τὸ παιδί ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τοῦς τέσσαρας τοίχους τοῦ σχολεῖου καὶ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ σχολικοῦ προγράμματος, τότε αὐτὸς καὶ τὸ παιδί ἀλλάζουσι. Ἐνθυμούμαι πάντοτε πῶς ἐβλεπα μαθητὴ εἰς δημοτικὸν σχολεῖον τὸν δασκάλον μου ὅταν πηγαίναμε περίπατον καὶ πῶς μέσα εἰς τὴν σχολικὴν αἴθουσαν. Καὶ ἀκόμα ὅταν ὄρισμένα μαθήματα φυσιογνωσίας μας ἐγένοντο εἰς τὸ ὑπαίθριον. Ὅλα εἶχαν ἀλλάξει μέσα μας. Ἀπὸ τὴν νέαν αὐτὴν ἐπαθὴν μεταξὺ δασκάλου καὶ παιδιοῦ κερδίζουσι καὶ οἱ δύο. Καὶ ὅμως ἡ ἀπλοῦστατη αὐτὴ ἀρχὴ ἀγνωστοίται. Ἡ Πολιτεία ἰδρύει παιδικὰς ἐξοχὰς καὶ θέτει ἐπικεφαλῆς αὐτῶν στελέχη, τὰ ὅποια πιστεύει ὅτι μορφώνει μέσα εἰς δύο μῆνας. Δὲν ἔβασθα ποτέ τί διδάσκονται εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ πραγματικῶς δύσκολον αὐτὸ ἐπάγγελμα τοῦ δδηγόου μίαν παιδικὴν ἐξοχῆς, οὔτε μοῦ ἐξητήθη ἡ γνώμη ἐν προκειμένῳ, πιθανῶς ὡς ἀναρμοδίον. Ἀλλὰ πιστεύω, ὅτι μέσα σὲ δύο μῆνες δὲν ἠμπορεῖ νὰ διδαχθῆ κανεὶς ὅσα οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ σχολιατροὶ χρειάζονται χρόνιαν δόκλητρα. Ὅτε πιστεύω ὅτι εἰς τὸ διάστημα ἐνός μηνός—εἴκοσι ἡμερῶν ὁ ξένος δδηγός θὰ ἀγαπήσῃ τὸ παιδί περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνον, ποὺ ζῆ ὀλόκληρα χρόνια μαζί του. Αἱ μαθητικαὶ ἐξοχαὶ ἀνήκουσι καὶ πρέπει νὰ ἀνήκουσι εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας, βοηθουμένους ἀπὸ τοὺς σχολιατροὺς. Ἄν δὲ εἰς τὴν μακαρίαν χώραν μας, ὅπου αἱ ἀρμοδιότητες συγκρούονται καὶ εἰς τὰ ἀπλοῦστερα ἀκόμη τῶν πραγμάτων, ὀφίσταται διενεργεῖν μεταξὺ τῶν Ὑπουργίων Παιδείας καὶ Προνοίας εἰς τοῖον Ὑπουργεῖον ἀνήκουσι αἱ παιδικαὶ ἐξοχαί, δὲν ἠμπορεῖ νομίζω νὰ ὑπάρξῃ δευτέρω γνώμη ποῖα πρέπει νὰ εἶναι τὰ δδηγὰ στελέχη αὐτῶν. Αἱ μαθητικαὶ ἐξοχαὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἂν ἐπέτυχον τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν πλαισιώσιν τούτους τοὺς φυσικοὺς δδηγούς. Τὰ παιδιὰ ἐξητάσθησαν ἐγκαίρως ἐπὶ τῆ βᾶσει ὀρισμένων δδηγῶν ἀπὸ τοὺς σχολιατροὺς, ἐγένοντο μίαν ἐπισημονικὴν ἐπιλογὴν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἐξοχῆς καὶ ὅπερ καὶ σπουδαιότερον πρόκειται νὰ παρακολουθηθοῦν καὶ τὸν χειμῶνα ἀπὸ

τούς ίδιους διδασκάλους και σχολιάστρους, διά να έλεγχθη τό έπιτευχθέν άποτέλεσμα, άν δηλαδή ώφελήθησαν τά παιδιά αυτά ή όχι από την παραμονήν των εις την έξοχήν. Δέν άρκει μόνον έν ή ύς κιλιά βάρους, μέ τά όποια συνήθως σημαιοστολιζεται ή έπιτυχία μιας παιδικής έξοχής αλλά και ή νοσηρότης και ή έπίδοσις εις δλας τάς έκδηλώσεις της μαθητικής ζωής, τά όποια έπίσης πρέπει να άποτελέσουν κριτήρια της έπιτυχίας του σκοπού της παραμονής ενός παιδιού εις την έξοχήν. Αύτά δλα σε μάς άγνοούνται. Καί εάν και αί παιδικά έξοχα από έτών έφαρμόζονται, καμμία δέν ύπάρχει μέχρι τουδε έκθεσις περί της άποδόσεως αύτών. Έξοθεύονται έκατομύρια και όμως δέν έδομεν έως τώρα δημοσιεύμενον επί της έπίδρασεως, πού έχουν ή θάλασσα μάς και τά βουνά μάς επί της ύγείας των παιδιών. Καί όμως δέν είναι έπουσιώδη τά ζητήματα αυτά, διότι χωρίς τάς παιδικάς έξοχάς, μέ την σύγχρονον ανάπτυξιν, πού έλαβον αί μεγαλοπόλεις και όταν άκούη δέν είχε γίνει ό πόλεμος, είναι αδύνατον να άναμένωμεν βελτίωσιν και έξυγίανσιν της νέας γενεάς. Δέν γνωρίζω άν τελικώς δέ μοιμοποιηθή ό θεσμός των μαθητικών συσσιτίων, τά όποια εις δλας τάς χώρας της Εύρώπης άποτελούν ήδη έξάρτημα της λειτουργίας του σχολείου, αλλά αί μαθητικά έξοχα πρέπει να γενικεοθούν, να όργανωθούν, να λείψη ή έπικρατούσα προχειρολογία και πρωτόγονος έμπειρισμός.

Ό πόλεμος και ή εξακολουθοσα άνταρσία κατέστρεψαν μέγα μέρος των σχολείων των όρεινων χωριών μας. Τά νέα, πού θά άνεγερθούν τόσον εις τά χωριά, όσον και εις τάς νήσους, πρέπει αρχιτεκτονικώς να κατασκευάζονται κατά τοιούτον τρόπον, ώστε κατά τούς μήνας των διακοπών να χρησιμοποιώνται ως έγκαταστάσεις μαθητικών έξοχών. Η επί πλέον δαπάνη δέν είναι μεγάλη. Τό σχολειον του χωριού μου εις ύψόμετρον χιλίων μέτρων και ώραιοτάτην θέσιν ήμπορει να στεγάση 300 και πλέον παιδιά κάθε καλοκαίρι. Έπίσης και τά μοναστήρια μας είναι σχεδόν έτοιμα γι' αυτόν τόν σκοπόν. Έλέγη κάποτε, ότι πρέπει να γίνονσιν σανατόρια. Είναι διά τόν σκοπόν αυτό άκατάλληλα. Είναι όμως καταλληλότερα διά την θερινήν παραμονήν των παιδιών μας. Κάθε Δημοσιον και κάθε Κοινότης πρέπει να αναλάβη την πρωτοβουλιαν αυτήν και καταλλήλως οδηγούμενοι από τάς κεντρικάς ύπηρεσίας να προχωρήσουν εις τό ώρατον αυτό έργον.

Η θρυλλομένη διαρκώς άνασυγκρότησις δέ είναι θλιβερά όσποια, όταν περιορισθή εις τούς δρόμους και τά γεφύρια, διότι πρέπει να ληφθή πρόνοια

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΠΕΡΟΣΙΟΝ

“Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ”

Του κ. ΠΑΝΟΥ Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

τέως Έπιθεωρητού Δημοτικών Σχολείων

(Συνέχεια από τό 57 φύλλο της 10 Νοεμβρίου 1947).

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ό νεαρός από άπλή οικογένεια, πού φοίτησε τρία χρόνια στο Διδασκαλείο, βγήκε πλέον δάσκαλος. Είναι νέος άκόμη, νέος πτωχός. Περιμένοντας τόν πρώτο διορισμό του έπωφελεϊ τας τών διακοπών. Έργάζεται λιγάκι μαζί με τούς δικούς του. Λίγο μόνον, γιατί ό πατέρας του είναι γεωργός και τό παιδί του δέν είναι και πολύ έπιτήδειο, γιά να τόν βοηθεί. Έκτός αυτού και οι ίδιοι οι γονείς του δέ θέλουν να κουράζονται. Δέν κουράστηκε τόσο πολύ γιά να σπουδάσει:

Ό πτωχός νεαρός δάσκαλος έχει μεγάλη έπιθυμία ν' άποκτήσει μία φωτογραφική μηχανή, ένα ποδήλατο, πώς όμως; Οι γονείς του είναι πτωχοί. Μαντεύουν όμως την έπιθυμια του παιδιού τους. Τι να κάμουν;

Κοντά στα τόσα έξοδα, πού έχουν κάμει γι' αυτό, άς πάει και τό έξοδο ενός ποδήλατου, και του τό αγοράζουν. Κι' έπειτα σε λίγες ήμέρες, σε λίγες βδομάδες τό παιδί τους δέ κερδίζει άφθονα χρήματα, θά πέρνει μισθό και θά βοηθεί κι αυτός. Κι' έτσι είναι όλοι εύχαριστημένοι.

Έκτός αυτού είναι κι' άλλα έξοδα. Τ' άσπρόρροχα του παιδιού είναι κουρέλια. Πρέπει να παρουσιαστεί στή θέση, πού θά διοριστεί, όπως πρέπει σε δάσκαλο. Έμπρός λοιπόν ή μητέρα του κόβει και ράβει τ' άσπρόρροχά του με έπιμέλεια και τέχνη.

Όλοι τους όμως είχαν κάποια άνησυχία. Ποιά θά είναι τό μέρος, πού θά πρωτοδιοριστεί ό νεαρός δάσκαλος; Πώς θά είναι αυτό; Όποιοδήποτε όμως και άν είναι ό διορισμός γρήγορα θά έρθη, γιατί ή ύπηρεσία άμέσως άπορροφά δλους τούς νέους δασκάλους. Καμιά φορά όμως συμβαίνει και ν' άργήσει να γίνει τοτο, καμιά φορά πάλι τούς νέους δασκάλους τούς διορίζουν άναπληρωτάς άλλων, πού έχουν άδεια.

Έκαναν λογαριασμό πώς άρχες Σεπτεμβρίου θά έρθει ό διορισμός, όπου έξαφνα στις 20 Αύγουστου κατά τό μεσημέρι ό άγροτικός διανομέυς έφερε ένα φακίλλο μακροϋλό με κάτι σφραγιδες επάνω. Τόν άνοίγει με συγκίνηση ό πατέρας και τί βλέπει μέσα; Τό διορισμό του παιδιού του στο δημοτικό και δι' αυτούς, πού πρόκειται να τά χρησιμοποιήσουν. ΈΑλλως θά στοιχειώσουν και αυτά σαν τά γεφύρια του παραμυθιού...

σχολείο του Άγιου Σωτήρα. Τρέχει χαρούμενος στή γυναίκα του, πού κατανιόνταν στή μαγειρική, της άναγγέλλει τό εύχάριστο γεγονός, τό πέρνουν ειδηση τά μικρότερα αδέρφια του δασκάλου και πετάγονται όλοι έξω στήν αύλή, στο δρόμο φωνάζοντας νευρι-ά.

— Άλφόν σο!, αϊ Άλφόν σο!... Πού είσαι, Άλφόν σο!... Ήρθε ό διορισμός σου, άκούς;

Καμιά άπάντηση. Ό Άλφόν σος έλειπε... Πού είναι ό Άλφόν σος;

Ή μικρή αδελφούλα του λέει πώς τόν είδε με την πετονιά στο χέρι.

— Στο ποτάμι θά είναι, στο ποτάμι. Τρέξτε γρήγορο εκεί! Τρέχουν δλα τά παιδιά προς τό ποτάμι φωνάζοντας.

— Αϊ... Άλφόν σεεεε... Ήρθε ό διορισμός σου... Άλφόν σεεε... Τέλος τόν βρήκανε στήν δχη με την πετονιά στο χέρι και δίπλα του τό καλάθι με μερικά ψάρια.

Έτρεξαν όλοι χαρούμενοι προς τό σπίτι. Η μητέρα του άνασκουμπωμένη όπως ήταν από την κουζίνα, μόλις, τούς είδε άνοιξε την άγκαλιά της και ό Άλφόν σος χύθηκε επάνω της πετώντας κάτω τό καλάθι με τά ψάρια. Ό πατέρας στεκόταν κατά μέρος συγκινημένος και τ' αδέρφια χόρευαν. Στο πανδαμόνιο αυτό ή γάτα έρπαξε τό μεγαλύτερο ψάρι και ή πήδησε στή μάντρα της αύλής.

Τώρα ήταν ανάγκη να έτοιμάσουν τις άποσκευές του. Τό παιδί έπρεπε να φύγει γρήγορα γιά τή θέση του, ν' άρχίσει ό μισθός. Τά άσπρόρροχα έπρεπε να διορθωθούν, να πλυθούν, να καλοσιδερωθούν, να παρουσιαστεί τό παιδί σαν κύριος.

Όλη την ήμέρα καταγίνονταν σε παρετώδες προετοιμασίες. Οι καλύτεροι γειτόνισσες έτρεξαν να βοηθήσουν στο πλύσιμο, στο σιδέρωμα, στο μπαλάνισμα. Στην έξοχη οι σχέσεις των ανθρώπων είναι ήμερες. Τρώνονται καμιά φορά οι γειτόνισσες μεταξύ τους. Σε μεγάλη χαρά όμως ή και σε λύπη τρέχουν όδες και βοηθούν. Συγχάθουν ειλικρινώς και συλλυπούνται.

Γιά καινούργιο κοστούμι δέ γινόταν λόγος. Ούτε καιρ έχαν ούτε χρήματα. Θά φρεσκάριζαν τό παλιό μαθητικό. Και έπειτα με τό μισθό δλα θά γίνονταν.

Την άλλη ήμέρα δλα ήταν έτοιμα και δρόμο. Οι άποχαιρετισμοί έγιναν με γέλια και με δάκρυα. Ό σταθμός του σιδηροδρόμου ήταν δέκα χιλιόμετρα από τό χωριό. Ό πατέρας

θά συνόδευε τό παιδί ως τό σταθμό.

Φόρτωσαν στο ύποζύγιο τά πράγματα και πατέρας και γιός ξεκίνησαν πεζή. Όταν έφτασαν στο καφενείο ψωμί και τυρί και ήπιαν και από ένα ποτήρι κρασί.

Τό τραίνο έφτασε, άποχαιρέτησε στοργικά τόν πατέρα του και μπήκε σ' ένα βαγόνι της τρίτης θέσεως.

Ή τελευταία συμβουλή του πατέρα του ήταν.

«Νά μη βγάξεις, παιδί μου, τό κεφάλι σου έξω από τό παράθυρο».

Τό τραίνο ξεκίνησε. Ό πατέρας σκούπισε τά μάτια του και γύρισε στο χωριό.

«Απ' αυτή την στιγμή ό Άλφόν σος ήταν πιά άνεξάρτητος».

Ήταν πιά κύριος Άλφόν σος. Δημόσιος ύπάλληλος.

(Ακολουθεί συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η “ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ”

Καβάλλα 12 Νοεμβρίου 1947

Άγαπητό Βήμα,

Στό πρόσφατο άκόμα παρελθόν και σε εποχή πού τό πυκνό σκοτάδι της κατοχής άπλωνόταν σ' όλη τη Χώρα, από καιρό σε καιρό και σε άραιά χρονικά διαστήματα, έφτανε στα χέρια μας ό «Ερμής» του μακαρίτη Καραγιάννη.

Την εποχή εκείνη κάτω από την προσταγή του κατακτητού, στο Υπουργείο Παιδείας φυσούσε ένας άνεμος καθαρομό από τό άμαρτάλο καθιστάς της 4ης Αύγουστου!! Ό τότε Υπουργός με τούς περιστάδαστους συνεργάτες του βρήκαν πώς ή μόνη κακή πράξη πού γινε στο Υπουργείο Παιδείας από τό δικτατορικό καθιστάς, ήταν ό διορισμός Έπιθεωρητών.

Έτσι λοιπόν μ' ένα τετρά πού είχε και την εύλογα του κατακτητού είχα ύποβιβασθή στή θέση του δασκάλου.

Στις στήλες του «Ερμού» διαβάσαμε λοιπόν, πώς οι Έπιθεωρητάι και Γενικοί πού είχαν συγκεντρωθή στήν Αθήνα, σε συνεχείς συσκεψεις συνέησαν οιασπρά την «Ένωσις Έπιθεωρητών» και με άρμονική συνεργασία και ζήλο, έβασαν τό θεμέλια πάνω στα όποια θά γινόταν ή άνασυγκρότηση της Παιδείας, όταν τό πυκνό σκοτάδι της σκλαβιάς θά θλιότο και θά ξανάβγαινε ό ήλιος της λευτεριάς και της δικαιοσύνης στήν πολυβασανισμένη και μαρτυρική αυτή Χώρα.

Όσο βαρμιά και άν ήταν ή κατοχή, όσο και άν μας έδερνε ή πείνα, ό «Ερμής» με τις πληροφορίες του μας έφερνε τό χαρμόσυνο μήνυμα, πώς κάποια σοβαρή προπαρασκευαστική έργασία γινόταν πού μαζί με τό λυτρωμό της Πατρίδας από τόν κατακτητή, θά λυτρωνόταν και ή Δημοτική Παιδεία από τις μιζέριας και άβιλότητες μιας δολόκληρης 100ετίας.

Η ώρα του λυτρωμού ήρθε κάποτε, τό σκοτάδι της σκλαβιάς διαλύθηκε, ό ήλιος της λευτεριάς εξαναφύοις της μαρτυρικής μας Χώρα με όλα τά τραγικά όλικά και ήθικά έρείπια, πού μας κληρονόμησε ή τετραχρονη κατοχή. Ό δασίλογος Υπουργός κλειστήκε στή φυλακή, οι συνεργάτες του άπομακρόνησαν γιά να ξαναγυρίσουν σε λίγο, τό Καστατικό της «Ένώσεως» με θεριό γράμμα, πού γνώριζε τά πρόσπατα του πρώτου εύτυχισμένου Διοικητικού Συμβουλίου στάθμους σούς Έπιθεωρητάς και έκείνοι έστειλαν (συνέχεια εις την σελ. 7)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ετησία συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος δραχμαί 15.000
Διά τας Σχολικάς Έφορίας... Δραχ. 15.000
Τιμή του φύλλου... Δραχ. 500

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος, επισπεφθείς την Θεσσαλονικην, τὸ Βελικὸν καὶ τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν μαχόμενον Στρατὸν, τὸν ὁποῖον συνεχάρη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, δώσας συγχρόνως πρὸς αὐτὸν τὴν διαβεβαίωσιν, διὰ δλόκληρον ἢ ὅγιον Ἑλλάδα ἐδρίσκεται παρὰ τὸ πλευρόν του, συμμεριζομένη τὰς θυσίας του καὶ οὐκ εἶναι ἐτοιμὴ νὰ προσφέρῃ καὶ αὐτὴ δλόκληρον τὴν ψυχὴν τῆς χάριν τῆς τελικῆς νίκης.

Εἶναι, βέβαια, ὅλα αὐτὰ λόγῳ ὠραῖοι, προσερχόμενοι δὲ ἀπὸ τόσον ἐπίσημον στόμα καθίστανται, ἀληθῶς σημαντικὴ τόνωσις τοῦ ἠθικοῦ τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον, τοιοῦτοτρόπως, αἰρεται εἰς σφαίρας ὑψηλοτέρας, γνωρίμους ἀπὸ τοῦς τελευταίους, ἰδίως, ἀγῶνας χάριν τῆς Πατρίδος.

Δὲν ἀρκοῦν ὅμως μόνον οἱ λόγοι αὐτοί. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πραγματοποιηθῇ συντόμως ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποῖαν τόσον κατηγορηματικῶς ἔδωκεν εἰς τὸν Στρατὸν ὁ Πρωθυπουργός. Διὰ νὰ μεταβληθῶν δὲ εἰς ἔργα οἱ λόγοι αὐτοί, πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν λαόν ἡ πνοὴ ἐκείνη, ποὺ ἐδημιούργησε τὸ ἀθάνατον ἔπος τοῦ 1940-1941. Καὶ τὴν πνοὴν αὐτὴν θὰ τὴν δώσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὅλοι οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἐπιστρατευόμενοι πρῶτον αὐτοὶ εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα, διὰ νὰ κεντρώσῃ καὶ νὰ ἐπιστρατεύσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ Ἑθνους, πραγματοποιήσας τοιοῦτοτρόπως τὸν Ἑθνικὸν συναγεμὸν, ποὺ ὑποσχέθησαν.

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος, ποὺ μὲ ἱερὸν φαναισμόν ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς Ἰδέας τῆς Πατρίδος ἐντὸς τῶν Σχολείων τῶν καὶ ἐκτὸς αὐτῶν, τάσσονται παρὰ τὸ πλευρόν τῶν ἡγετικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καὶ εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ ἀπέραιον τὸ καθήκον των, ὅπως πάντοτε ἐπραξάν.

ΕΣΥΠΛΗΡΩΣΙΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὄσον ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Διδ. Βήματος» περὶ ἀναθεώρησης τῶν ἀπολύσεων πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν τυχόν ἀνατίως ἀπαλλοτριωτῶν, ἔρχεται ἡ ἀπόλυσις ἐνὸς ἀριθμοῦ δημοδιδασκάλων τῆς Κρήτης, ποὺ ἀπελύθησαν χωρὶς νὰ κληθῶν προηγουμένως εἰς ἀπολογία, ὅπως ἦτο δίκαιον καὶ νόμιμον.

Καὶ ἐρωτοῦν οἱ ἀπολυθέντες καὶ μαζί μὲ αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς: — Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ ἐξουγίανσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Πέταγμα στοῦς δρόμους ὑπαλλήλων, κατηγορηθέντων, ποῖος ἔξρει ἀπὸ ποιοῦς καὶ γὰ ποιοῦς λόγους, χωρὶς νὰ νὰ τοὺς δοθῇ τὸ δίκαιωμα νὰ υπερασπίσων τὸν ἑαυτὸν των, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐναντίον των κατηγορίας ὡς συκοφαντικάς, ἂν συνέβαινε νὰ εἶναι τοιαῦται;

Εἴμεθα σύμφωνοι — τὸ εἶπομεν πολλάκις καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ σημερον—νὰ παταχθῶν ἀμελιέτως οἱ ἀποδεικνυόμενοι ὡς ἔχθροὶ τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιδοκιμάσωμεν ἀπολύσεις, ποὺ γίνονται κατὰ τρόπον, τὸν ὁποῖον οἱ ἀπολυθέντες θεωροῦν, πολὺ δίκαιος, αὐθαίρετον. Χρέος ἔχομεν νὰ ὑπακοώμεν εἰς τοὺς Νόμους, ἔστω καὶ ἂν ἐνίοτε μᾶς ἀδικοῦν, ὅπως οἱ παλαιοὶ πρόγονοί μας ἐκήρυττον. Ἀλλὰ θέλομεν καὶ νὰ ἐφαρμοζώμεθα οἱ Νόμοι. Διότι, ἄλλως, οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀδικούντες τοὺς ὑπαλλήλους, ἀδικοῦν τοὺς Νόμους, δηλαδὴ αὐτὴν τὴν Πατρίδα.

ΔΙΚΟΛΑΒΙΣΜΟΣ

Οἱ διὰ πολιτικούς λόγους ἀπολυθέντες ἔλαβον τὸ βοήθημα τοῦ Ταμείου Προνοίας, ἀπαναδιορισθέντες δὲ βραδύτερον ἐπέστρεψαν αὐτὸ καὶ τὸ Ταμεῖον ἀνεγνώρισεν ὡς κανονικὴν τὴν ἐπιτροφίην, ἐδέχθη τὰ χρήματα καὶ ἐχορήγησεν ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Σήμερον εἰς τοὺς ἐξερχόμενους τῆς ὑπηρεσίας τὸ Ταμεῖον Προνοίας δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἐπιτροφίην αὐτὴν, διότι, ὡς ἰσχυρίζεται, τὰ χρήματα αὐτὰ κατετέθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς καὶ οὐ περιόχοντες ἐκείνου Νόμου τοῦ κ. Σβώλου τὸ ἀπαλλάσσει τῆς ὑποχρέωσης νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἐπιστραφεθέντα ὡς ἔσοδόν των.

Ἐρωτῶμεν ὅμως. Εἶναι Τραπεζα τὸ Ταμεῖον Προνοίας καὶ δέχεται καταθέσεις ἐπὶ ὀρισμένῳ τόκῳ ἢ εἶναι ὄργανισμὸς, ὑποχρεούμενος νὰ χορηγῇ βοήθημα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μηνιαίων κρατήσεων ἐκ τοῦ μισθοῦ των; Καὶ διατὶ δὲν ἀναγνωρίζει τὰ ἐπιστραφεθέντα αὐτὰ χρήματα ὡς ἐπιστραφετέας κρατήσεις ὁλόκληρα ὡς θεωρεῖ ὡς καταθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξημερευθῆσαν ὅπως αἱ καταθέσεις τῶν Τραπεζῶν καὶ τὸς διαγραφάς; Διατὶ τότε δὲν διαγραφεί καὶ τὰς κρατήσεις τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀφοῦ καὶ αὐταὶ εὐρίσκοντο ὡς ἔσοδον εἰς τὰ ταμεία του καθ' ὃν χρόνον ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος ἐκεῖνος;

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι τοιοῦτον δικολαβισμόν δὲν εἴμεθα εἰς θεῖον νὰ ἐννοήσωμεν.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟΝ

Τὸ Κράτος, ἰσχυριζόμενον ὅτι σεορεῖται τῶν μέσων διὰ τὴν πλήρη ἀναστροφὴν τῆς Ἑκπαίδευσως, διατηρεῖ, κατ' ἀνάγκην, εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦς συμπληρώσασας τὸ ὄριον ἡλικίας διδασκάλου, ἔφ' ὅσον δύναται γὰ ἐκτελεῖν ἢ καθήκοντά των καὶ τοὺς μισθοδοτεῖ κανονικῶς, διὰ νὰ μὴ προσεσθῶν καὶ ἄλλα κενὰ εἰς τὰ ὑπάρχοντα.

Τὸ Κράτος ἐν προκειμένῳ ἀπέπειται ὀρθῶς.

Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ Κράτος τοὺς ἀναγκάζει νὰ παραιτηθῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ ὄριου, διὰτι μὲ ἕνα Νόμον του θὰ ἀφαιρέσῃ ἐν κ. ἰφ' ἀπὸ τὴν σύνταξιν των τὰ ἐπὶ πλέον ὡς μισθοῦς εἰσπραχθέντα. Ἐρωτῶμεν δὲ ἀπαντῆ, οὐ αὐτὸ ἀπαίει ὁ Νόμος!

Ἀλλὰ διατὶ λοιπὸν δὲ, οπεῖθει νὰ καταργηθῇ αὐτὸν τὸν ἀνόητον καὶ ἀήθικον Νόμον, ποὺ ζημιώνει ὄχι μόνον τοὺς ὑπαλλήλους του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος;

Ἄκατανόητον!

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΑΗΣΙΑΖΟΥΝ

Μὲ τὴν ἀποκτηθείσαν ἀπὸ τὸν Πόλεμον καὶ τὴν Κατοχὴν πολῦτιμον πειρὰν των, οἱ ἐκμεταλλεούμενοι τὸν μόχθον τῆς Χώρας καὶ τὴν πείναν τοῦ Λαοῦ, ἔχουν ριφθῆ ἀσυγκράτητοι εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ πλουτισμοῦ των, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ ἐρείπια, ποὺ γύρω των σκορπίζου.

Κατὰ τῶν ἐκμεταλλεούτων αὐτῶν τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν μας, τὸ Κράτος κινεῖται μὲ τὴν ἑβραδύτητα τῆς χελώνης καὶ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν μέτρων σπασμωδικῶν καὶ ἀνεπαρκῶν διὰ τὴν συντριβὴν τῶν ἀνοσίων αὐτῶν ἀντιπάλων του.

Ἐτοὶ ἐκείνοι πλουτίζουν, ἡ ζωὴ ἀκρίβαινε καὶ ὁ Λαὸς ἀγωνιᾷ. Οἱ δὲ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ποὺ δὲν ἠμποροῦν νὰ προσαρμόσῃ τὰς ἀποδοχὰς των πρὸς τὰς ὀλονέν ὀγκουμένας ἀνάγκας των, γίνονται καὶ τώρα, ὅπως καὶ πάντοτε, τὰ τραγικὰ θύματα τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ καταντήματός μας.

Καὶ τὰ Χριστούγεννα πλησιάζουν!...

Πιστοῦσθε οἱ ὑπάλληλοι, ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν σημασίαν τῶν μεγάλων αὐτῶν ἐσόδων τῆς Χριστιανωσύνης καὶ ὅτι, χωρὶς ὑπομνήσεις, χωρὶς διαβήματα, χωρὶς πείσεις καὶ χωρὶς μεμψιμοιρίας θὰ παραδεχθῇ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὑπερτάτως νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ἐργάτας του διὰ τῆς παροχῆς εἰς αὐτοὺς ἐνὸς ποσοῦ, ἴσου πρὸς τὸν μηνιαῖον μισθὸν των, ὡς δώροον διὰ τὰ Χριστούγεννα...

Ο ΕΡΑΝΟΣ

Οἱ δημοδιδάσκαλοι συνεισέφεραν καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ συνεισφέρουν ἐκ τοῦ ὑστερήματος των ὑπὲρ τοῦ ἐράνου πρὸς ἀνακούφισιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχομένων. Ἀλλὰ τὰ ποσὰ τῆς εἰσφορᾶς; αὐτῆς τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ δοθοῦν διὰ τῆς Ὁμοσπονδίας μας— ὅπως εἶχεν ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν ΙΘ Γεν. Συνέλευσιν—κατετέθησαν εἰς διάφορα ταμεία καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἴμεθα εἰς θεῖον νὰ ἀνακινώσωμεν τὸ ποσὸν τῆς ὀλικῆς αὐτῆς συνδρομῆς; τοῦ Κλάδου.

Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν εἰς τοὺς Συλλόγους, ἴσο, συνεννοούμενοι μὲ τοὺς Ἐπιθεωρητάς τῆς περιφέρειᾶς των, μᾶ, γνωρίσῃ συντόμως τὸ παρ' ἐκάστου κατατεθῆν ποσόν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνάγκην νὰ δεῖξωμεν ὅτι ὁ Ἕλλη δημοδιδάσκαλος δὲν ἔπαυσε τὸ λησμονεῖ τὸν μέγαν ἐκείνον πατριώτην, τὸν Δῆλον τοῦ Γένους Γεννάδιον, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἑαυτὸν του ἐξερμάσθων, διὰ νὰ ἐφοδιασθῇ καταλλήλως ὁ ὑπὸ τὸν Καραϊσκάκη στρατὸς ποὺ προωρεῖτο κατὰ τὸ Κιωνάχη.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἡ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἐργαζομένων, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως ἀπὸ 900.000 εἰς 1.500.000 δραχ. μηνιαίως.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ συζητήσωμεν ἐπὶ τῆς γνώμης, ὅτι οἱ Βουλευταί, περιβαλλόμενοι μὲ τὸ τόσον τιμητικὸν ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀμειβῶνται διὰ τὴν ἀσκίαν τῶν καθηκόντων των, οὐδὲ νὰ λαμβάνουν σύνταξιν διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας των.

Αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα.

Ζήτημα πρῶτον, ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλον τὸν ἐργαζόμενον λαόν καὶ ἀποζώντα ἀπὸ τὸν ἱδρώτα του, εἶναι ἂν καὶ κατὰ πόσον οἱ Ἀντιπρόσωποι του εἰς τὴν Βουλὴν, βουλευόμενοι περὶ πολλῶν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐφρόντισαν νὰ ρυθμίσῃ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου κατὰ τρόπον, ποὺ νὰ ὑπόσχεται τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν καὶ τὴν κανονικὴν διάθεσιν τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, ὥστε νὰ σταματήσῃ τὸ οἰκτρὸν φαινόμενον τῆς ἀποκρύψεως τῶν ἐιδῶν τοῦ ἐμπορίου, τῆς ἀυξήσεως τῶν τιμῶν των, τῆς ὑποτιμῆσεως τῆς δραχμῆς, τῆς ἐξανεμίσεως τῆς τελευταίας ἀυξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων καὶ τῆς γενικῆς ἀπαθλιώσεως.

Αὐτὸ θὰ ἔπρεπε πρατίζεσθαι νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν, ὅποτε καὶ αὐτοὶ, δὲν θὰ ἐζητοῦν ἀξίωσιν τῆς ἀποζημιώσεώς των, οὐδὲ οἱ μισοσυντηρητοὶ θὰ εὐρίσκοντο σήμερον εἰς τὴν θέσιν, ποὺ εὐρίσκοντο πρὸ τῆς τελευταίας ἀυξήσεως τῶν ἀποδοχῶν των, ἂν μὴ εἰς χειροτέραν.

Διότι, ποῖαν ἀξίαν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν αἱ παρεχόμενα γενικὰ ἀξίωσις, ὅταν ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία τῶν εἰσπραττομένων δραχμῶν μειώνεται;

Ο "ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ", ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἐκδίδεται ἡ ἐφημερὶς «Ἐκπαιδευτικὸς» τῆς ὁποῖας ὑπεύθυνος συντάκτης εἶναι εἰς ἱατρὸς.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἱατροῦ αὐτοῦ διὰ τὰ ζητήματα μας μᾶς συγκινεῖ.

Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον, ἂν καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες καὶ μὴ ἐδεικνύον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς λαϊκῆς παιδείας καὶ τοῦ ἐράνου αὐτῆς. Τότε θὰ εἶχον λυθῆ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου καὶ τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ τῆς χώρας μας θὰ εὐρίσκετο εἰς ἀξιοζήλευτον θέσιν.

Τὸ σημεῖωμα αὐτὸ ἀσφαλῶς δὲ ἀνέγραφε καὶ ἄλλους ἄλλους διὰ τὸν συντάκτην καὶ λοιπὸν ἐπιτελεῖται τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, ἂν δὲν ἐξελίξετο ἀπὸ τὸν ὑπότιτλον τῆς.

Μὲ μεγάλα γράμματα ἀναγράφεται, ὁποῖον τίτλον τῆς ἐφημερίδος ὁ ὑπότιτλος ἐπίσημον ὄργανον τῶν ἐκπαιδευτῶν.

Τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν δημοδιδασκάλων εἶναι ἔν καὶ μόνον τὸ παρὰ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδόμενον «Διδασκαλικὸν Βῆμα», τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ὡς τοιοῦτον κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ κλάδου ἐμπυρομένης κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν Γενικῶν του Συνελεύσεων.

Πᾶσα ἄλλη ἐφημερὶς οἰκαιοποιομένη τὸν τίτλον τὸ ἐπίσημον ὄργανον, κἀμνη πλαστογραφίαν, ἥτις κατὰ νόμον τιμωρεῖται. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ ἔγκριτος συνάδελφος ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως ὤψεσεν εἰς τὸ λάθος τῆς οἰκαιοποιήσεως ἕξων δικαιοσύνην καὶ θὰ σπεύσῃ ἀνεῶς ἑλληνικῆς διαδικασίας κατόπιν τοῦ σημεῖωμάτος μας αὐτοῦ νὰ ἀπαλειφῇ τὴν λέξιν ἐπίσημον ἀπὸ τὸν ὑπότιτλον τῆς αὐτῶν καὶ νὰ προσθέσῃ τὴν περιφέρειαν τῶν διδασκάλων, ὄργανον τῶν ὁποίων εἶναι.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Του συναδέλφου κ. ΑΘΑΝ. ΚΑΡΚΑΝΗ

Υπηρετήσας εις παιδικήν κατασκήνωσιν άρρένων Α' Περιφερ. των Αθηνών και παρακολουθήσας τὰ της λειτουργίας ταύτης, έχημάτις αώρισμένας γνώμας επί διαφόρων ζητημάτων, τὰς όποιαις θέτω υπό την κρίσιν των κ. Επιθεωρητών και των συναδέλφων με την δήλωσιν, ότι πρώτον τούτο, μόνον από φιλοδοξίαν άδικω συντέλω και έγω έστω και ελάχιστον με τὰς πεινχράς δυνάμεις μου, εις την βελτίωσιν του νεαρού θεσμού των παιδικών κατασκηνώσεων, τόσον χρησίμου και αναγκαίου δια την άπορον και έπίνοσον μαθητιώσαν νεολαίαν.

Α' Επί του διορισμού των στελεχών.

Εφ' όσον ο σκοπός των κατασκηνώσεων δέν είναι μόνον η προσοσία της υγείαις των έπινώσων μαθητών, αλλά και η συμπλήρωσις της Σχολικής άγωγής, φανερόν είναι ότι τούτο τυγχάνει έργον καθαρώς των Εκπαιδευτικών λειτουργών, έν συνειρή των Σχολείων και των Μαθητικών Συστημάτων. Καί ένφ εις τό Σχολείον τηρείται η Ιεραρχία εις τό προσωπικόν και διορίζεται Διευθυντής Σχολείου ο κατά βαθμόν άνωτερος λειτουργός, ώς έχων μεγαλύτεραν πείραν και διοικητικήν Ικανότητα, εις τὰς Κατασκηνώσεις δέν τηρείται τούτο και συμβαίνει να διορίζεται π.χ. άρχηγός η ύπαρχηγός με τον βαθμόν τό Εισηγητό η και κατωτέρου και Κοινοτάχου με τον βαθμόν Τμηματάρχου Α'.

Τούτο έπιφέρει άναρχίαν τινα εις την Διοίκησιν και ψυχρότητα μεταξυ των διδασκάλων. Ίσως τούτο θεωρηθή έγωισμός και φιλοδοξία! Νομίζω όμως όχι. Διότι πώς είναι δυνατόν να δέχεται άνωτερος από κατώτερον οδηγίας δια να μη ελπω διαταγὰς, έφ' όσον άμφοβητείται η επαγγελματική του Ικανότης και τό κύρος του βαθμού του; Ίσως πάλιν άλλοι Ισχυρισθούν ότι μερικά άπέκτησαν εκπαιδευτικήν πείραν ώς την άνομαζούν. Τούτο δέν ευσταθεί καθ' όν και εις τὰς Κατασκηνώσεις χρειάζονται τὰ αυτά άκριβώς προσόντα διοικητικά, παιδαγωγικά, μορφωτικά, τὰ όποια ύποτίθεται ότι έχη ο κατά βαθμόν άνωτερος διδάσκαλος, άφού επί τή βάσει αυτών άνήλθε τὰς βαθμίδας της Ιεραρχίας.

Και έτερος λόγος.

Μετά την λήσιν της Κατασκηνωτικής περιόδου ο άρχηγός κάμνει και ύποβάλλει εις τό Σύν Ύπουργιον Παιδείας έκθεσιν περί της λειτουργίας της Κατασκηνώσεως και περί τής δράσεως Στελεχών.

Και έρωτάται πώς είναι δυνατόν ο κατώτερος να κάμνη έκθεσιν δια τον άνωτερον; Δέν θα ήτο καλύτερον άντι της Έκθέσεως του άρχηγού την όποιαν συντάσσει έν

κρυπτό άλλοτε ίσως άποκρίπτον τὰ τρατά της λειτουργίας της κατασκηνώσεως, άλλοτε ύπερβάλλον τὰ αγαθά της, άποδίδων ταύτα εις την άτομικήν του δράσιν, να γίνεται πρακτικόν εις τό όποιον να έκφέρωνται αι γνώμαι όλων των Στελεχών δια να δύνανται αι προϊστάμενοι ύπηρεσίαί μας, Ύπουργειον, Γενικώς Επιθεωρητής, Επιθεωρητής να βγάλουν άσφαλή συμπεράσματα;

Επί του ζητήματος τούτου η γνώμη μου είναι η έξης. Εφ' όσον αι παιδικαι κατασκηνώσεις, είναι έργον καθαρώς εκπαιδευτικόν και μορφωτικόν και έχωρισθησαν καθ' Εκπαιδ. Περιφέρειας τὰ στελέχη να διορίζονται υπό των κ. Επιθεωρητών καθ' Ιεραρχίαν και μεταξυ των καλύτερων διδασκάλων υπό την έγκρισιν του Σου Ύπουργείου Παιδείας.

Β' Επί του έπιμισθίου των στελεχών.

Συναφές με τὰ άνωτέρω είναι και τό ζήτημα του έπιμισθίου. Ο άρχηγός με οσονδήποτε βαθμόν, εισηγητό φερ' ειπείν, λαμβάνει έπιμισθιον 200 χιλιάδων δραχμών ο δέ Τμηματάρχος Α' ώς Κοινοτάρχος 120.000. Τούτο δέν γίνεται και αιτία άνταγωνισμού μεταξυ των διδασκάλων περί του ποιος θα καταλάβη την θέσιν του άρχηγού η ύπαρχηγού. Εφ' όσον δια τὰ στελέχη προσφέρουν έξ ίσου πολυτίμους ύπηρεσίας εις τὰς κατασκηνώσεις, έκαστος έφ' ώ έτάχθη δέον να λαμβάνουν τό αυτό έπιμισθιον (150.000) όποτε θα έκλείψη και ο άνωτέρω άνταγωνισμός.

Γ' Κατασκηνωτική περίοδος των στελεχών.

Τυγχάνει, συνάδελφοι να διορίζονται κάθε έτος και δι' όλας τὰς Κατασκηνωτικές περιόδους. Ένφ άλλοι θέλοντες και αυτοί να εργασθούν από φιλοδοξίαν η επί τέλους να παραθερίσουν και αυτοί ένα μήνα και να άνακουρισθούν όλίγον οικονομικώς δέν δύνανται, έφ' όσον συμπληρούνται τὰ στελέχη. Βεβαίως ο σκοπός των κατασκηνώσεων δέν είναι η ψυχαγωγία των διδασκάλων, θέλουν έργασίαν και μάστιγα έπίπονον, αλλά τέλος πάντων έχουν και όλίγα ώφέλη δια τους ύπηρετούντας. Πρέπει λοιπόν εις έκάστην κατασκηνωτικήν περίοδον, να αντικαθίστανται τὰ στελέχη δι' άλλων, έφ' όσον έπιθυμούν και έφ' όσον παρακολουθήσαν τὰ μαθήματα του φροντιστηρίου του Ύπουργείου μας δια τὰς κατασκηνώσεις. Θα ήτο δέ ευχής έργον, έν από τους Συνοικισμούς η Σχολεία από τὰ όποια προέρχονται οι κατασκηνωται έκάστης περιόδου να προέρχονται και οι διδάσκαλοι τους όποιους γνωρίζουν και οι μαθηται και οι γονείς των. Τούτο είναι φανερόν πόσην μεγάλην σημασίαν έχει και δια τό έργον

των στελεχών και δια τους κατασκηνωτάς. Κατόπιν τούτου πρέπει να άπαγορεύηται τὰ στελέχη να προέρχονται από άλλην Έκπαιδευτικήν περιφέρειαν.

Δ' Μέλη οικογενείας

Δέον να επιτρέπεται εις τους έγγάμους διδασκάλους να παραλαμβάνουν και τὰ μέλη της οικογενείας των εις τὰς Κατασκηνώσεις χωρίς όμως ναδιορίζονται εις οιαδήποτε έμμισθον έργασίαν.

Ε' Σχέσεις Επιτροπής άγορών και διαχειριστών.

Να καθορισθούν εις τον κανονισμόν λεπτομερώς τὰ καθήκοντα της Επιτροπής Άγορών και η σχέση αιτών με τον Διαχειριστήν καθ' όσον αναφέρεται έν αυτώ μόνον τό έξης. «Ο άρχηγός διορίζει την επιτροπήν άγορών δια την προμήθειαν τροφίμων» Γενώνται τὰ έξης έρωτήματα. Η Επιτροπή εϋθύνεται μόνον δια την ποιότητα και ποσότητα των τροφίμων η και δια την τιμήν; Έχει τό δικαίωμα ο Διαχειριστής να προβαίνει μόνος του εις τον καθορισμόν της τιμής των τροφίμων μετά των προμηθευτών η όχι;

ΣΤ' Επί του προσωπικού

Ο μάγειρος πρέπει να είναι ειδικός, Επαγγελματίας και όχι τυχαίος και δη γυναικά, η όποια εις κάθε στιγμήν πρέπει να έχη δίπλα της και δύο άρρενας έγγάτους δια να άνεβοκατεβαίνουν τὰ καζάνια και να τὰ μεταφέρουν, ένφ ο μάγειρος θα χρειάζηται μόνον ένα. Ούτως εξοικονομείται και η καλή άμοιβή του μάγειρου. Είναι δέ έκτός συζητήσεως ότι τό φαγητόν θα γίνεται τελειότερον και γρηγορότερον.

Τό άλλο έργατικόν προσωπικόν να όρίζεται έπακριβώς επί τή βάσει του αριθμού των κατασκηνωτών.

Ζ' Επί των ομάδαρχών.

Πολλοί έχουν ίσως ύποτιμήσει την έργασίαν των Ομάδαρχών. Έγώ τομω να ειπω, ότι από αυτούς εξαρτάται κατά τό πλείστον η επιτυχία της κατασκηνώσεως. Αυτοί είναι ήμεραν και νύχτα μαζί με τους μαθητάς, αυτοί τὰ έπιβλέπουν εις τον ύπνον, εις τό πλύσιμον, εις την καθαριότητα, τὰ συνθηζούν εις την τάξιν, εις την ταχείαν σύνταξιν και συγκέντρωσιν, εις την καλήν άπασχόλησιν. Και όμως σου λένε «δουλεύομε για ένα φαγητό». Πρέπει λοιπόν να λαμβάνουν και αυτοί ένα μικρόν έπιμισθιον, μέρος του όποιου εξοικονομείται από την έξίσωσιν του έπιμισθίου των άνωτέρων στελεχών δια να έξασφαλίσουν τὰ μικρά περιττά των έξοδα και να μη έπιβάρουν τους οικείους των. Υπήρξαν τοιοῦτοι, οι όποιοι δέν ήδύναντο να αγοράσουν ένα περιοδικόν. Με πόσην μεγαλύτεραν όρεξιν και ύπερσφάνειαν θα έργάζονται, όταν αισθάνονται, ότι άναγνωρίζεται η συμβολή των και άμείβεται και βγάδουν να μικροέξοδα των. Πρέπει όμως να εκπαιδώνονται καλώς, ίδίως να μανθάνουν πολλά διηγήματα, παραμύθια παιγνίδια και να έκλέγονται μετά προσοχής από άπόψως ήθους.

Η' Τὰ άπορρίματα.

Τὰ άπορρίματα και περισσεύματα τροφίμων να εκποιώνται καθ' έκάστην ύπέρ του ταμείου βελτιώσεως ύπ' εϋθύνην του Κοινοτάρχου ύπηρεσίας και της Επιτροπής άγορών. Τό δέ ποσόν να έγγράφηται υπό του διαχειριστού εις διπλότυπον άπόδειξιν ώς έκτακτον έσοδον.

Άσφαλώς θα ύπάρκουν συνάδελφοι να διαφωνούν με τὰς άνωτέρω προτάσεις μου, αλλά έν τή διαφωνία εϋρίσκειται τό όρθόν, όπερ και ο σκοπός του παρόντος.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Άγαπητόν Διδ. Βήμας, Πρό τινος χρόνου, ο Επιθεωρητής άμου κ. Γ. Γκόλφης έγραψεν εις τὰς στήλας σου ένα λιβελλον έναντιόν μου. Έσκέφθην επί πολύ αν έπρεπε να άπαντήσω, επειδή έκπαλα, εββησι Κλοζομενίαις άσχημονίαις.

Άλλά δια την κατηρέμησιν της ου. αθήσεως πάντων των ένέτιμον άνθρώπων ολοκληρου της Έλληνικής Έπικρατείας, γράφω τὰς όλίγας ταύτας λέξεις, και όλην κατηγορηματικώς και ύπευθύνω, ότι 1) δια της ύ. αριθ. 43.067 άποφάσεως του Σου Ύπουργείου Παιδείας της 12 7-41 άηλλάγην πάσις πει. ης, διαπιστωθέντος εκ του σκεπτικού του Πειθαρχικού Συμβουλίου, βίαιος των εκθέσεων των Γενικών Επιθεωρητών, ότι η ύπηρεσία μου υπήρξε λ. λ. α. π. α. π. α. π. α. π. και 2) ότι, δια της ύ. αριθ. 46 της 22 1-48 άποφάσεως του Συμβουλίου Έφετών Λαρίσης, δ. μ. ο. φ. α. ο. α. και δ. μ. ο. φ. α. ο. α. άηλλάγην πάσις κατηγορίας, του Εισαγγελέως Έφετών έν τή εισηγήσει του ύπερ της άπαλλαγής μου, έξαράντος με διθυροβόμου και ύμνος την κοινωνικήν και εκπαιδευτικήν μου δράσιν.

Εις τὰς άλλας μολογίας του κ. Γκόλφην, προσέθευα από μαθρον, σκοτεινόν και ξεροβόδη φρόνον, δέν. θα άπαντήσω 1) διότι ο ύποαίτιος έννομος είναι γινωστός εις τον εκπαιδευτικόν κόμον της Ελλάδος, και εις όσον μικρόν διανοουμένων ταύτη; και όλοι ούτοι, τόσον περί έμοῦ, όσον και περί του κ. Γκόλφην, έξέδοκαν ήδη την έτηρηγορίαν των και 2) διότι έλλείπω να άπαντήσω η Δικαιοσύνη.

Μέ άγάπηνη Τετάρτην Χ. Παπαθανασίου Γενικώς Επιθεωρητής Στοιχ. Έκπαιδ. Ζ' Περιφέρειας

Σ. Α. Β. Εις τό ύ. αριθ. 3730-1-47 του Α. Βήματος άδημοσιεύθη έπιστολή του έπιθεωρητού των δημοτικών σχολείων κ. Γκόλφην δι' ης έχαρακτηρίστω ως άτοχής ο διορισμός του κ. Τρ. Παπαθανασίου ως Γενικού Επιθεωρητού της Στοιχ. Εκπαιδεύσεως. Ημετεσ άποδίδοντες μεγάλην σημασίαν εις την καλήν λειτουργίαν του θεσμού των επιθεωρητών και έπιδομοθών να καταστή όποιος άλλόκλητος έζητήσαμεν από τό Σύν Ύπουργειον Παιδείας να έπέμψη και να άποκαταστήσχη την αλήθειαν λαμβάνον σχετικώς μέτρα τοιαύτα, ώστε να μη διασαλευθή η έμπιστοσύνη του κλάδου προς τὰ πρόσωπα, τὰ όποια άσκούν τό λειτουργίμα του επιθεωρητού επί ζημιά της εκπαιδεύσεως. Τὰς επί του ζητήματος τούτου ένεργείας του Ύπουργείου παρά την ύπόμνησιν μας μέχρι σήμερα δέν τας είδομαν.

Ευχαριστως όμως δημοσιεύομεν την άνωτέρω έπιστολήν του κ. Τρ. Παπαθανασίου δια της όποιαις δι' έπισημον στοιχείων άναίρονηται αι άνατίον του έκτοξευθείσαι κατηγορίαί. Ημετεσ πρώτοι χαίρομεν, διότι δια της άποκαταστάσεως της αληθείας, άποκαθίσταται τό κύρος του κ. Παπαθανασίου απαράιτητον δια την άσκησιν άκλόυτως του εκ του βαθμού του καθήκοντος. Άποκαθισταμένης όμως της ύπελήφους του κ. Γεν. Επιθεωρητού μέναι άδικαιολόγητοι η έπιστολή του κ. Γ. Γκόλφην.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΒΟΗΘΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Τό Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπό τριετίας ἔχει εὐρεῖ μίαν σπουδαίαν ἀφύεσιν διὰ νά μὴ χαλάη τῆ ζα-
 χαρήνια του κανεῖς ἀπὸ τοὺς ὕπευ-
 θύνους διὰ τὴν ἀπαθλίωσιν τῆς Ἐκ-
 παιδεύσεως, τὴν μέθοδον τοῦ μὴδὲν
 πράττειν. Οὐδεμίαν ἀνηουχία, οὐτε
 διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκπαιδεύ-
 σεως, οὐτε διὰ τὴν διοίκησιν, οὐτε
 διὰ τὴν αὐτοδραστηρίαν χιλιάδων δι-
 δασκάλων εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἀ-
 θηνῶν καὶ τὴν κεντρικὴν κηπουσίαν
 τοῦ Ὑπουργείου, οὐτε διὰ τὴν ἀπο-
 βάθμιον τῶν Ἐπιθεωρητῶν, οἱ ὁποῖοι
 ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν κα-
 τώτερον ἀπὸ τοὺς ὑφισταμένους των.
 Τελουσιῶς ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον
 ἀνησυχῶν σοβαρῶς μετὰ κάποιο σπου-
 δαιώθους θέματος: Μὲ τὸ θέμα τῆς λει-
 τουργίας τῶν γραφείων τῶν Ἐπι-
 θεωρητῶν.

Ἀνεκάλυψεν, ὅτι εἰς τὰ γραφεῖα
 τῶν Ἐπιθεωρητῶν ὄντησιν πολλοὶ
 διδασκαλοὶ καὶ μάλιστα διδα-
 σκαλοὶ καὶ πρῆται νὰ ἐφαρμοσθῆ
 ὁ νόμος. Ἐστάλη λοιπὸν τηλεγρα-
 φικὴ — ἐπαναλαμβάνουσα τηλεγρα-
 φικὴ, διότι ὁ ἔχθρος εὐρίσκειτο ἐπὶ
 θύρας — διαταγὴ ν' ἀπομακρυνθῆ
 τὸ ὄντων ἐδικαιωμένων προσωπί-
 κων τῶν γραφείων Ἐπιθεωρητῶν καὶ
 νὰ τοποθετηθῆ μόνον εἰς ἄλλην δι-
 δασκαλὸς «συμφώνως τῷ Νόμῳ».

Ἐάν ὁ νόμος λέγῃ ἄλλα πρά-
 γματα, ἐάν ὁ νόμος δὲν ἐξοφλῆ
 ἄρρενας καὶ θήλειες, ἀφοῦ αἱ γυναί-
 κες εἰσῆλθον πλέον παντοῦ ἀνευ
 διακρίσεως οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται,
 ἀφοῦ ἡ παρανομία ἔγινε κανὼν καὶ
 ἡ νομιμότης ἐξαίρεσις εἰς τὰς πο-
 νηρὰς ἡμέρας, τὰς ὁποίας περνοῦ-
 σιν.

Ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν δὲν ζητεῖ ὁ
 κλάδος μέτρα βελτιώσεως τῆς τύ-
 χης του. Ἄν ὄρθον εἰς τὸ περι-
 ζῶλλον του ἱκανότης καὶ διάθεσις
 πρὸς λήψιν τοιούτων μέτρων θὰ
 ἔχεν ἐκπολωθῆ καὶ τὰ μέτρα θὰ
 ἔχον ληφθῆ. Ζητοῦμεν ἀπλῶς νὰ
 ἡ βλάβη δι' ἐνσργειῶν ἀμελετη-
 ῶν καὶ ἐσπευσμένων, ὅτι ἔχει ἀπο-
 κτείνει ὀρθὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκ-
 παιδεύσεως.

Καὶ ἔχομεν τὴν βεβαιότητα, ὡς
 ἀπορριπόμενοι ἐγγυὸς τῶν πραγμάτων,
 τι μέσα εἰς τὴν γενικὴν χρεωκο-
 πσίαν, τῶν θηκῶν ἀξίαν, ἡ ὁποία
 ἴσως ἀκόκλωσά τὰ γραφεῖα τῶν Ἐπι-
 θεωρητῶν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, οἱ
 προϊστάμενοι των καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς
 πηρατοῦντες διδασκαλοὶ ἐκρατήθη
 πρὸς ἔξω ἀπὸ κάθε βρωμερότητα,
 ἔξω ἀπὸ κάθε ἐκμετάλλευσιν, μα-
 κρὰν πάσης πολιτικῆς μανουβράς.

Ἐάν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔχει συγκε-
 κριμένας περιπτώσεις ἀνωμοτιῶν εἰ-
 εἰς τὰ γραφεῖα Ἐπιθεωρητῶν ὀφεί-
 λει νὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις, νὰ ἐξα-
 βρώσῃ καὶ κατόπιν νὰ ἐνσργηθῆ
 πάντοτε ἐντός τῶν ὑπὸ τῶν κειμέ-
 νων νόμων διαγραφόμενων ὀρίων.

Ἐνέργεια ἐσπευσμένων, στήριζο-
 ῖται εἰς ὑποκειμενικὰ στοιχεῖα ἢ
 οὐκοφαντικὰ σιγοψιθυρίσματα ἀν-
 θρώπων τῶν ὁποίων οἱ Ἐπιθεωρη-
 αὶ δὲν ἔβλεπον νὰ γίνουσι ὄργανα
 ρουσοτελολογίας θὰ εὐρουν ἀντιμέ-
 τωπον τὸν κλάδον.

W.

ΚΑΘΙΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ συναδέλφου κ. Θ. Ἀνω-
 πούλου ἐξεδόθη Ἀλφαριθμητικὸν ὄνο-
 ῖον ἢ τίτλον «Ἀλφαριθμητικὸν Παιγνίδιον
 καὶ Χαράς», ἐντελὸς πρωτοτύπου.
 Ἐκάστης διδακτικῆς ἐνόητος προτίστανται
 ὀδηγία διδασκαλίας.

Μὲ τὸ Ἀλφαριθμητικὸν αὐτὸ ἡ πρώτη
 γύγνωσις καταμανθάνεται ὡς παντοῦ.

Τὸ συσταθῆναι θερμῶς ὡς χορηγί-
 ον καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ διὰ
 τοὺς γονεῖς καὶ διδασκόντας.
 Πωλεῖται ἀπὸ τὸ συγγραφεῖα Μη-
 οπόλεως 25 ἀντὶ 10.000 δραχ.

Ἐγκύκλιος τοῦ Διδασκαλι- κοῦ Συλλόγου Λέσβου πρὸς τὰ μέλη του.

Μυτιλήνη τῆ 12/11/47

Ἀγαπητοὶ συναδέλφω,

Σὰς πληροφοροῦμε ὅτι τὸ ποσὸν
 τοῦ ἐράνου ποῦ διενεργήθηκε γιὰ
 τὴν ἐνίσχυση τῶν μαχομένων ἀνέ-
 βηκε στὰ 3.556.800 δραχ. ἐκτός ἀπὸ
 τὰ ἔξοδα ποῦ κράτησε ἡ Τράπεζα
 γιὰ νὰ στελεώμασιν τὴν Ὄμοσπον-
 διά μας.

Ἐπίσης οὖς πληροφοροῦμε ὅτι ὁ
 Σύλλογος τόπωσε ἐλέγχους γιὰ τοὺς
 μαθητὰς πρὸς 100 δραχ. τὸν ἕνα.
 Εἶναι περὶ τὸ νὰ τονίσωμε ὅτι κα-
 νένα Σχολεῖο δὲν πρέπει νὰ προη-
 θευθῆ ἐλέγχους ἀπ' ἄλλο ὅστε νὰ
 ἀμελήσῃ νὰ πάρῃ. Τὸ κέρδος μένει
 σὲ μᾶς. Ἄν κρίνωμε δὲ ἀπὸ τὰ
 ἐνδεικτικὰ τὰ ὁποῖα ἀφῆκαν στὸ
 Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου γύρω στὶς
 500.000 δραχ. καθαρὸ κέρδος, ἂν
 καὶ μερικὸ Διευθύνται δὲν πῆραν
 ἐνδεικτικὰ ἀπ' τὸ Σύλλογο, καταλα-
 βάνομε ὅλοι πόσο βοηθοῦν οἰκονο-
 μικὰ τὸ Σύλλογο δηλαδὴ τὰ μέλη
 του τὰ ἐντυπα.

Ὅλοι λοιπὸν ἐλέγχους ἀπὸ τὸ
 Σύλλογο. Ἀπευθύνετε τὶς παραγγε-
 λίες σας στὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλό-
 γου μετὰ τὰ χρήματα γιὰ εὐκολία.

Παρακαλοῦμε τοὺς ἐκκαθαριστὰς
 νὰ ἐνσργήσων τὴν κράτησιν τῶν
 5.000 δραχ. γιὰ τὴν ὑνδρομὴ τοῦ
 Διδ. Βήματος στὴν πληρωμὴ τῆς
 1ης Δεκεμβρίου, ἡ δευτέρα θὰ γίνῃ
 ὅπως εἶπαμε στὴν πληρωμὴ τῆς 15ης
 Φεβρουαρίου 1948.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Ὁ Πρόεδρος
 Ἀποστ. Σαλβαρᾶς
 Τὰ μέλη
 Μηχ. Γυναλιῆς, Χρ. Θεολόγος
 Νικ. Σεβαστῆς, Στέλλα Μανερῆ

Ἡ "ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ"

(συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 4)

τῆ συνδρομῆ τους μετὰ τὴν κρυφὴ
 χαρὰ καὶ ἐλπίδα πὸς τὴν «Ἐνώσις
 Ἐπιθεωρητῶν» ὡς στενὴ συνεργασία
 μετὰ τὴν ἀδελφὴ «Διδασκαλικὴ Ὄμο-
 σπονδία» θὰ ἀρχίζαν ἕνα εὐγενικὸν
 ἀγῶνα γιὰ μιὰ καινούργια Στοι-
 χεῖωδὴ Παιδεία, ποῦ νὰ μὴ θύμιζε
 τίποτα ἀπὸ τὸ ἀμαρτωλὸ παρελ-
 θόν.

Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα πέρα-
 σαν δύο χρόνια ὀλόκληρα καὶ κα-
 νένα καινούργια μῆνυμα γιὰ τὴ ζωὴ
 καὶ δράσιν τῆς Ἐνώσεως Ἐπιθεω-
 ρητῶν δὲν σημειώθηκε στὸν ἐκπα-
 δευτικὸν ὀρίζοντα.

Τὸ Καταστατικὸ τῆς «Ἐνώσεως
 Ἐπιθεωρητῶν», τὸ μοναδικὸ θερμὸ
 γράμμα καὶ ἡ πρώτη συνδρομὴ, στά-
 θηκαν τὸ πρῶτο καὶ ὄστατο μῆ-
 νυμα.

Μερικὸι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ
 ὄψοφανόμενος, στὴ διάρκειά τῆς
 διατίεας ποῦ πέρασε, ἔγραψαν, ἐνα-
 γρηφῶν στὴ Διοίκησιν τῆς περισπού-
 δαστης «Ἐνώσεως Ἐπιθεωρητῶν»,
 παρεκάλουν νὰ κινηθῆ γιὰ τὰ τόσα
 προβλήματα στὴν Παιδεία ποῦ ζη-
 τῶν τὴ λύσει τους καὶ μάλιστα ἐδῶ
 ἐπάνω, ποῦ μάχεται ἡ Ἑλλάς γιὰ
 τὴν Ἑλλάδα, μὰ ἐκείνη δὲν ἀπάν-
 τησε.

Μήπως, ἀγαπητὸ Βῆμα, μπορεῖς
 νὰ μᾶς πληροφοροῦσῃς σχετικᾶ;

Ἄν, ὅπως ἐμεῖς πιστεύομε, ἡ
 «Ἐνώσις» πέθανε μετὰ τὴ γέννησιν
 τῆς, μπορεῖ νὰ βρεθῆ κάποιοις ποῦ
 θὰ τῆς ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπικήδειον.

Μετὰ τιμῆς
 Σίμος Δόσης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΘΩΔΙΑΣΚΑΛΩΝ Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς
 2ας Νοεμβρίου 1947 ἐγένετο λογοδο-
 σία τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου
 εἰς τὴν 18' Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ
 Κλάδου. Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὴν
 παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τηρηθεῖσαν
 στίαν παμψηφεία καὶ ἐξέφρασε πρὸς
 αὐτοὺς τὰ εὐχαριστίας της. Κατὰ τὰς
 συζητηθείσας προτάσεις καὶ γινόμενας
 ἀνακοινώσεις ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι
 ἀποφάσεις:

1) Νὰ καταβληθῶσιν αἱ δέονσαι
 ἐνέργειαι παρὰ τῶν Δημοσιευτικῶν
 Ὄργανώσεων πρὸς κρατικὴν ἐνί-
 χυσιν τῶν Ταμείων Μετοχικῶ καὶ

Ἐνισχύσατε τὸ Δ. Βῆμα ὄργανον τῆς Δ. Ὁμιδίας

Προνοίας ἵνα καταστῆ δυνατὴ ἡ κατα-
 βολὴ ἀναλόγου ἀξίας μερισμάτων καὶ
 ἐνισχύσεων μετὰ τὴν προπολεμικὴν τοῖ
 αὐτῆν.

2) Ἡ αὐτὴ προσπάθει νὰ κατα-
 βληθῆ διὰ τὴν ἀνάλογον διαβάθμισιν
 καὶ μισθοδοσίαν πρὸς τὰ κεκτημένα
 τοῦ κληδον κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ
 Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

3) Νὰ ἀποφευχθῆ οἰαδήποτε ἄλλη
 κρίσις ἐκ τοῦ καταβαλλομένου μισ-
 θοῦ ὑπὲρ συντάξεως κ.λπ. καὶ νὰ συ-
 νεργηθῆ ἡ καταβολὴ ὑπὸ τοῦ Κράτους
 ὡς μέχρι τοῦδε.

4) Ἡ ἐτήσια, συνδρομὴ Ὄμοσπον-
 διάς, Συλλόγου καὶ Διδ. Βήματος ὀρι-
 ζεται εἰς δραχμάς εἴκοσι χιλιάδας
 ἐτησίως.

Ἐν τέλει ἡ Συνέλευσις ἀπῆρθε
 ἐκκλησίαν πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους
 ὅπως πικνωσάσιν τὰς φάλαγγας τῆς
 ὀργανώσεως ἐγγραφομένου μέλη τοῦ
 Συλλόγου ν καὶ τῆς Ὄμοσπονδίας καθό-
 σον διὰ τῆς καλύτερας ὀργανώσεως
 θὰ διατηρῆ ὁ κλάδος νὰ ἐπιτύχῃ τὰς
 διεκδικήσεις του.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 10 Νοεμβρίου 1947

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γραμματεὺς
 Χρ. Ζουλιώτης Ἐδ. Κοσμηάτου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΘΩΔΙΑΣΚΑΛΩΝ Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀθῆναι 16 Νοεμβρίου 1947

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου
 εἰς Γεν. Συνέλευσιν, γεννησομένην τὴν
 30ην γρηχ. μηνός, ἡμέραν Κυριακὴν
 καὶ ὄραν 11ην π.μ. ἀκριβῶς ἐν τῷ 5ῳ
 Δημ. Σχολεῖῳ (ὁδὸς Διμάρεως 65
 Παγκράτι).

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως.

1ον) Λογοδοσία ἀντιπροσώπων ἐν
 τῇ 18' Γεν. Συνελεύσει τοῦ Κλάδου.

2ον) Ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις
 ἐπὶ διαφόρων ἐνδιαφερόντων ζητημά-
 των.

Μὴ ἐπιτευχθησομένης ἀπαρτίας, ἡ
 Συνέλευσις θὰ γίνῃ τὴν ἐπομένην Κυ-
 ριακὴν τὴν Δεκεμβρίου τὴν αὐτὴν
 ὄραν, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ μετὰ τὰ
 ἴδια, θέματα.

Πρὸς ἀπαφυγὴν ὅθεν ταρακωπιῶν
 θεωροῦμεν καλὸν νὰ συστήσωμεν εἰς
 τὰ μέλη ὅπως προσέλθουσι κατὰ τὴν
 πρώτην Κυριακὴν.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
 Ἀλ. Σεραλαμπόπουλος Ν. Σουνηῶς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐμβύσματα πρὸς τὴν Δ. Ο. Ε.

Ὁ Σύλλογος Πατρῶν	2.680.000
Ἰωαννίνων ἡ "Ε- ναισις"	500.000
Φλωρίνης	906.000
Ἀργολίδος	510.000

Συνδρομηταὶ ἐγγραφεῖταις ἀπ' ἐτ- θείας:

Παπαβασιλείου Δημ. Ὀκτωβῆ Κα-
 ρυστίας, Πεκλώσης Γέλης Ἐνταῦθα,
 Μιχαλόπουλος Γεώργ. Πειραιεύς, Καν-
 τάρου Γαυραφιδῆ Πειραιεύς, Σάββα
 Ἀγγ. Πειραιεύς, Μυολόγου Μαρία
 Πειραιεύς, 14ον Δημ. Σχ. Β' περ. Πει-
 ραιεύς, Χατζηνηκολάου Γεώργ. ὁδός
 Ἰ. Καργάλα Βόλος, Β. Δημ. Σχολ.
 Χαλκίδος.

Ἄναστ. Γεωργόπουλον Ἄνω Βα-
 σιλικὴ Ναυκρατίας. Τὰ φύλλα τοῦ
 Δ. Β. οὖς ἀπεστάλησαν εὐθὺς μετὰ
 τὴν λήψιν τῆς συνδρομῆς οὖς ἡ ὁποία
 ἀπεστάλη διὰ τοῦ Συλλόγου οὖς. Αἱ
 πρὸ τοῦ ἡ' ἀριθ. 56 φύλλα ἐκδόσει
 ἐξηγητήθησαν. Σχετικῶς μετὰ ἄσαρ-
 λωτικὰ μας Ταμεία ἀνεγράψαμεν εἰς
 τὴν στήλην εἰδήσεων τοῦ Δ. Β. εἰς
 πάντα συνάδελφον ἀνήκοντα εἰς σύλ-
 λογον παρῆχεται πᾶσα πληροφορία.

Π. Ἡλιακέην. Ρέθυμον. Εἶναι
 γεγονός ὅτι ἡ κατόπιν μόχθων ἐπιτευ-
 χθεῖσα αὐξήσις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν
 ἡμῶν μειώθη κατόπιν τῆς ἀποτίμου
 αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν πρῶ-
 τῆς ἀνάγκης. Διεμαρτυρήθημεν καὶ
 ἐφοροῦμεθα εἰς παραμονὰς νέων ἐνερ-
 γειῶν. Ἐνεργήσωμεν διὰ τοὺς δύο συ-
 ναδέλφους ὅτι ἦτο δυνατόν.

Ἀπεστέλλονται 160 φύλλα Δ. Β.
 συγκεντρωτικῶς, ἀλλ' ἀφοῦτερον ἀπε-
 στάλησαν βάσει τῆς ἀπὸ 20-10-47 κα-
 ταστάσεως.

Συλλόγους Σερρῶν καὶ Πιερίας.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ δέματος εἶναι ἐξαι-
 ρετικῶς δὺσεως. Τὰ δέματα φυλάσ-
 σονται εἰς τὴν ἀποθήκην ἐνὸς σχο-
 λείου τῆς Β. Περιφερείας Ἀθηνῶν
 (Κωλέττη 34) παραχωρηθεῖσαν δι'
 ὀλίγον χρονικὸν διάστημα. Παρακα-
 λούμεν μεριμνήσασθαι διὰ τὴν κατὰ
 τὸ δυνατόν ταχύτεραν παραλαβὴν διὰ
 γνωστοῦ σας προσώπου ἐπὶ τοῦ ἐπι-
 ἔσουσδοτομένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου.

Ἰωάννη Ἀγγέλην, Ἐμπεισὸν-
 Βάλτου. Ἡ συνδρομὴ πρὸς τὴν δι-
 δασκαλικὴν Ὄμοσπονδίαν καὶ τὸ δι-
 δασκαλικὸν Βῆμα διὰ τὸν ἐγγραφο-
 μένον διὰ τοῦ Συλλόγου του ἀνέχομε-
 νται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 16.000 δραχ.
 δι' ἕκαστον ὀμοσπονδ. ἔτος. Ἡ ἐτήσια
 συνδρομὴ τοῦ Δ. Β. διὰ τὰ μὴ μέλη
 Συλλόγων εἶναι πάλιν 16.000.

Σύλλογον Δ' Περίφ. Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν συνάδελφον Ν. Σουνηῶν ἀπε-
 στάλησαν 15 φύλλα τοῦ Δ. Β.

Σύλλογον Ἐθν. Δημῶν Θῆκης.

Ἐπὶ τῆς συναδέλφου Παγουρίδου Ἐλ.
 ἔπεσται ὡς ἀπαράδεικτον τὸ Δ. Β.
 Διατῆ; Γνωρίζετε οὖς ἀποστέλλεται δω-
 ρεῖαν εἰς τὰ ἐκκληρώσαντα τὰς ὀμοχο-
 ρείας των μέλη;

Νέοι συνδρομηταὶ

Ἐκ προηγουμένων	8857
Σύλλογος Δ' Περίφ. Ἀθηνῶν. Συμπλ. 22	
Ἐθνικ. Θεσίης.	11
Σύνολον	8890

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ συναδέλφους Εὐάγγελος
 Νικολάου ἀναλαμβάνει τὴν
 ταχθεῖαν διεκπεραιώσιν πᾶσης
 φύσεως Διοικητικῶν ὑποθέ-
 σεων (Συντάξεις, Μέρηματα,
 Μ.Τ.Π.Υ., Βοήθημα Ταμείου
 Προνοίας κ.λπ.). Γράφαται:

Εὐάγγελον Β. Νικολάου
 Poste - Restant - Ἀθῆναις

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρός συμπλήρωσιν του προβλεπομένου αριθμού εισακτέων εις την Παιδαγωγικήν Ἀκαδημίαν Ἰωαννίνων, ἀπεφασίσθη διὰ κλήρου νὰ ἐγγραφῶσιν οἱ κάτωθι ἐπιλαχόντες κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις εἰς τὰς ἐναντί ἐκάστου σημειουμένας Ἀκαδημίας:

Ἄρρενες τῆς Π. Α. Τριπόλεως: Νικόλ. Λινάρδος, Ἡλίας Δημάκος, Γεώργ. Σταματοπούλου, Δημήτρ. Κατσαμπάνης, Νικ. Μπαρλάς.

Ἄρρενες τῆς Π. Α. Λαρίσης: Θεοφ. Σιμόπουλος, Εὐάγ. Γιόβρης, Βασίλ. Ζορμπάς.

Θήλειαι: Ἀσῆμα Γεωργοπούλου, Π. Α. Πατρῶν, Κλεον. Ζάμπρα, Π. Α. Λαρίσης, Ἄγγελ. Νεστορίδου, Π. Α. Τριπόλεως.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ W. O. T. P.

Ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας τὴν ἀπόφασιν τῆς ΝΕΑ Ἠνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν διενέργειαν ἐράνου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν διδασκάλων τῶν πηλεγισῶν ἐκ τοῦ πολέμου χωρῶν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὅπως ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τοῦ τρόπου διανομῆς.

Κατόπιν συνεννοήσεως καὶ μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις συλλόγων ἐζητήσαμεν ὅπως τὸ εἶδος τῶν τροφίμων συνίσταται εἰς δρυζάν, ζάκχαριν, ἄλευρα, ζυμαρικά, κρέατα ἀμιγῆ, ἰχθὺς, καφέ, κακάον, γάλα, βούτυρον, σκολάταν, ἀποφύγουν δὲ τὴν ἀποστολὴν τροφίμων μὴ χρησιμοποιουμένων καὶ μὴ ἀρεστῶν εἰς ἡμᾶς. Ἐπίσης προκειμένου νὰ ἀποστείλωσιν ἄλλα εἶδη ἐζητήσαμεν εἶδη ἐπενδύσεως εἰς ὕψασμα, εἶδη ὑποδήσεως καὶ κλινοσκεπάσματα.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΑΚΤῶΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΟΥ Α΄.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 102922]24-11-47, χαρακτηρισθεῖς ὡς ἐξαιρετικῶς ἐπιγούσης ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, καθορίζεται προθεσμία συντάξεως πινάκων προακτέων δημοδιδασκάλων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α΄ τάξεως καὶ ὑποβολῆς τούτων παρὰ τοῦ Κ. Γ. καὶ Δ. Σ, εἰς τὸν ἴδιον πρὸς κύρωσιν τὸ ἀργότερον ἢ 10ῃ Ἰανουαρίου 1948.

Αἱ μέχρι τοῦδε γνωσταὶ κεναὶ θέσεις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α΄, ἀνέρχονται εἰς 269.

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Δημοσιεύομεν ὡς ἔχει τὸ ὑπ' ἀριθ. 126]19-11-47 πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου περὶ μεταθέσεων καὶ ἀποσπάσεων πρὸς γνῶσιν.

1ον) Λαβὸν ὑπ' ὄψει α΄) Ὅτι πολλοὶ δημοδιδασκαλοὶ ἔχουσιν ὑποβάλει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸ αἰτήσεις μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως εἰς ἄλλας περιφέρειας, ἰδίως ἀπεστασμένοι ἐξ ὧν τῶν περιφερειῶν αὐτῶν, ἐπιβαλλόμενοι τῷ γεγονότι, ὅτι διὰ λόγους ἀσφαλείας ἢ ἄλλους δὲν δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἢ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

β) τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου Ἐπειδὴ ἡ ὑποβλή αἰτήσεων εἰς τὸ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. κατ' εὐθείαν οὐχὶ διὰ τὸν ἀρμοδίον ἐπιθεωρητῶν ἀποτελεῖ παράβασιν ὅχι μόνον τῶν ἀποσπασμῶν τῆς δημοκρατικῆς ἱεραρχίας καθιερωμένων, ἀλλὰ καὶ σαφῶς διατάξεως τοῦ νόμου ὁρίζουσης ὅτι πάσης μετακινήσεως διδασκάλου δεῖν νὰ προηγηθῆ γνωμοδότησις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἐπειδὴ μετακινήσις ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ γιννομένη δὲν δύναται καὶ ἄλλως νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐρισκομένη δημοκρατικῶς ἐν τάξει, καθόσον εἶναι δυνατόν νὰ μετακινήθωσι καὶ διδασκαλοὶ διατελοῦντες ὑπὸ κατηγορίαν ἢ ὅπως δῆποτε ὑλέγοντες εὐθὺς δι' ὠρισμένας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θέσεις πόδες ἢ ἐνεργείας αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ὁ Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ Ἐποπικὰ Συμβολία ἔχουσιν ἐπαρκοτέραν τὰ στοιχεία, ἵνα κρίνωσιν ὀρθῶς, ἂν πρῆψ νὰ ἀποσπασθῆ ἢ νὰ μετατεθῆ τις ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ περιφέρειας.

Ἐπειδὴ δυνατόν εἶναι νὰ ἀρξῆ νὰ ἀποσπασθῆ ἢ νὰ μετατεθῆ τις ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειας Στοιχ. Ἐπαίδευσως, ἀπιθανώτατον δὲ εἶναι νὰ μὴ εἶναι ἀρκετὸν νὰ μετακινήθῃ τις διὰ λόγους ἀσφαλείας ἢ ἄλλους ἀνάλογους ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς αὐτῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ἐπειδὴ καὶ βραχύτερον χρόνον θὰ ἀπαιτήσῃ ἢ διὰ τῶν Ε. Σ. Σ. Ε. καὶ τῶν Α. Ε. Σ. Σ. Ε. τακτοποίησις τῶν αἰτουμένων μεταθέσεων.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΘΕΝΤΕΣ ἢ ΚΑΤΑΔΙΚΑΙΣΘΕΝΤΕΣ

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 309 618]17-11-47 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁ προφυλακισθεὶς ὡς καὶ ὁ καταδικασθεὶς ὑπ' ἀλλήλους, ὅστις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετερίου ἀπαλλάσσεται πάσης κατηγορίας, δὲν δικαιούται ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἀπέσχε τῶν καθηκόντων του ἀπὸ τῆς συλλήψεως του μέχρι τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἀναλαμβάνει ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν του.

Ὁ ἀνωτέρω ὑπ' ἀλλήλους δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικασάντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου, ὅπως διὰ συμπληρωματικῆς ἀποφάσεώς του ἐπιδιόκησῃ αὐτῷ ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀδίκου προφυλακίσεως ἢ φυλακίσεως ἐλθούσης αὐτῷ περιουσιακὰς ζημίας, αἵτινες δύνανται νὰ εἶναι ἴσοι πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ὧν ἐστερήθη.

Διὰ τὰυτὰ τὸ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. ἀποφασίζει:

α) Νὰ μὴ συζητήσῃ καμίαν αἴτησιν δημοδιδασκάλου περὶ μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ κατὰ παράβασιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ νόμου καὶ τῶν περὶ σεβασμοῦ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱεραρχίας καθιερωμένων.

β) Νὰ καλέσῃ τοὺς ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς νὰ τακτοποιήσωσιν ἐντὸς τῶν περιφερειῶν αὐτῶν πάντας τοὺς δι' αἴτιον δῆποτε λόγους μὴ δυναμένους νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν αἷς θέσεσιν εἶναι διαρισμένοι.

γ) Νὰ παρακαλέσῃ τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς νὰ εἰδοποιήσωσιν πάντα αἰτουμένους, οἱ μὲν τὴν θὰ ζητήσῃ ἀπόσπασιν εἰς σχολεῖα τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ καὶ τῆς Ἀγτικῆς ὅπως διὰ σχολεῖα ἀργοῦντα ἢ ἑλλειπῶς λειτουργούντα εἰς ἂ κατὰ τὸν νόμον θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποσπασθῶσι, δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ, ἀποσπῶσι δὲ καὶ ἂν εὐρεθῆ ποτὲ τοιοῦτον σχολεῖον ὑπάρχονσιν ἐν Ἀθήναις ἱκανοὶ διαρρυθμίσει, δι' ὧν δύναται ἀμέσως νὰ συμπληρωθῆ πᾶν κενόν. Ἐπίσης νὰ λέγωσι καὶ εἰς τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ ἀποσπασθῶσι εἰς ἄλλας περιφέρειας, οἱ μόνον εἰς ἀργοῦντα ἢ ἑλλειπῶς λειτουργούντα σχολεῖα ἐπιτρέπεται ἀπόσπασιν, ἐὰν αὐτῇ ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε.

δ) Νὰ εἰπῆ εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς, οἱ, ἂν παρὰ πάντα ἂν ἀνωτέρω παραστῆ ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν διδασκάλου τίνος πρὸς αὐτὰ, δεῖν νὰ παρέχωνται μετὰ τῆς αἰτήσεως καὶ πάντα τὰ περὶ τοῦ δημοδιδασκάλου τούτου στοιχεία, ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ἀναμφισβητήτως, ὅτι δὲν δύναται αὐτὸς νὰ τακτοποιηθῆ ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειας Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ἄν τοιαῦτα στοιχεία δὲν παρασχεθῶσιν, ἡ περὶ μετακινήσεως αἴτησις θὰ ἀπορρίπτεται.

ε) Νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς, ὅτι ἡ ἀνεῦ ἀδείας ἀπουσία διδασκάλου ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὑπόκειται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένον ἔλεγχον.

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς συγγραφεῖς διδασκτικῶν βιβλίων ὅτι ἡ εἰκονογραφία τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς κρίσιν βιβλίων, ἀποτελεῖ βεβαίως σπουδαῖον συμπλήρωμα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συντελεσθῆ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ κειμένου.

Διασαφηνίζεται ὅτι οἱ συγγραφεῖς ἠμποροῦν νὰ ὑποβάλωσιν καὶ σχεδιαγράμματα ἢ φωτογραφίας μετὰ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων των.

ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας συνεκέντρωσε περὶ τὰ 100.000 βιβλία λογοτεχνικά, μορφωτικά καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰ διὰ τὰς μαθητικὰς βιβλιοθηκὰς, αἱ ὅτιαι θὰ λειτουργήσωσιν προεχῶς.

ΟΙ ΜΗ ΚΛΗΘΕΝΤΕΣ

Διὰ τοὺς μὴ κληθέντας ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων διὰ τὴν μετεκπαιδεῖσιν ἑκάμαμεν διὰ φορὰ διαβήματα ἀπὸ κοινῶ μάλιστα μερικὰ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἀποτέλεσμα τῶν διαβημάτων μας αὐτῶν ἦτο ἡ ὑπόσχεσις, ὅπως κατοχυρωθῆ ἡ ἐπιτυχία τῶν ὡς ἄνω διὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν πρὸς φοίτησιν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ λήγοντες μηνὸς ἤρχισαν κανονικῶς τὰ μαθήματα τῶν ἐν τῷ ἐθνικῷ καὶ Καθοδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ κληθέντων πρὸς μετεκπαιδεῖσιν δημοδιδασκάλων.

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διέθεσε 1000 ραδιόφωνα 6 λυχνίων εἰς σχολεῖα τοῦ κράτους καὶ ἐκπαιδευτικούς.

Ἐπίσης διέθεσε 300 ἀνεμομύλους διὰ παραγωγὴν ηλεκτρικοῦ ρεύματος ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν ἀπὸ ἀπομακρυσμένα τῶν κέντρων σχολεῖα, τὰ ὅποια ἀπέκτησαν ραδιοφωνικὴν συσκευὴν, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἠλεκτρικόν.

Ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου παρηγγέλλησαν διὰ τὰ σχολεῖα τῆς χώρας 1000 ραδιόφωνα συνεχοῦς καὶ ἐναλλασσομένου ρεύματος, 500 ραδιόφωνα μπαταριῶν, 300 βωβοὶ κινήματῶν καὶ 50 ἡμιλοβντες.

Οἱ παραγγελθέντες κινήματῶν γράφοι θὰ χρησιμοποιηθῶσιν διὰ τὴν προβολὴν μορφωτικῶν ταινιῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸ κρίσιμώτερον σημεῖον τῆς μάχης τοῦ Μεσοβίου, οἱ ἀποκτικῆς τῆς μικρᾶς φρουρᾶς του, ὅστις μετὰ γῆ εἰς τὸν στρατὸν ἀπὸ δημοδιδασκαλοῦ, ἀπαντῶν εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ τῆς 8ης Μεραρχίας, ἐξέπεμψε τὸ κάτωθι σῆμα:

«Ἀξιωματικοὶ καὶ ὄπλατα ὀπαβάλλουν δι' ἐμοῦ εὐχαριστίας καὶ διαβεβαίωσιν ὅμως ὅτι ἔχομεν πληρῶς συνειδητὴν τὴν σοβαρότητος τῆς ἀποστολῆς μας. Εἰμῶθα ἀποφασισμένοι μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἡμιονηγοῦ νὰ πράξωμεν μέχρι τέλους τὸ καθῆκόν μας. Τὸ Μέτσοβον δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ πρωτεύουσα τῶν συμμοριτῶν. Αἱ κακουχίαι αὐξάνονται φανατισμὸν μας. Μέτσοβον 24-10-47. Ὁρα 9η. Παλατιᾶς

Ἀντισυνταγματάρχης